Barcode - 99999990834575
Title - Shri gokalanathakrut vachanamrut tatha shri govardhan chintan vanayatr.
Subject -
Author -
Language - gujarati
Pages - 58
Publication Year - 0
Creator - Fast DLI Downloader
https://github.com/cancerian0684/dli-downloader
Barcode EAN.UCC-13

જય નટ

૫. કુલનાથજી કૃત વ્રજ

તથા

શ્રીગોવર્ધ્ધનવાસી, ચિંતન, વનયાત્રા,

શ્રીપવિત્રાંકો ધોલ.

III
1913 3८

છપાવનાર તથા પ્રકાશક,

વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરદાસ

ખાડીઆ, ગોકળભાઇની પોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ત્રીજી પ્રત ૫૦૦,

અમદાવાદ ધી 'ગુજરાત' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

શ્રીકૃષ્ણાબ્દ ૫૧૩૮, શ્રીવલ્લભાબ્દ ૪૩૪.

સં. ૧૯૬૮, સન ૧૯૧૨

સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

નોંધવર ચાર આના.

૩. ૯ ાવેધાથી કલ્પેલો અહન્તામમતાત્મક સંસાર મિ...

૪. જીવ અણુ છે, શુદ્ધ નિર્ગુણ બ્રહ્મનો અંશ છે, વ્યાપક ન

૫. પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ કૃષ્ણનું ધામ અક્ષરબ્રહ્મ ગણિતાનંદ છ.

૬. સર્વોપરિ વેદાદિશાસ્ત્રે પ્રતિપાદિત પરમકાષ્ઠાપન્ન વસ્તુ શ્રીકૃષ્ણજ છે.

૭. કૃષ્ણની સેવા એજ અંશ જીવનો ધર્મ છે, એટલે વસ્તુતઃ સ્વધર્મ કૃષ્ણસેવા જ છે.

૮. સાક્ષાત્ શ્રીકૃષ્ણોપદિષ્ટ આત્મનિવેદન અને પ્રભુપ્રપત્તિ સિવાય અન્ય વિશુદ્ધધર્મ હોઇ શકે જ નહિ.

શાસ્ત્રોની એકવાક્યતા.

" एकं शास्त्रं देवकीपुत्र गीतम् ।
एको देवो देवकीपुत्र एव ॥
मंत्रोऽप्येकस्तस्य नामानि यानि ।
कर्माप्येकं तस्य देवस्य सेवा ॥ १ ॥ "

" ગીતા આગમ એક, એક દેવ દેવકિતનય;
નામો મંત્ર વિવેક, કર્મ એક તે પ્રભુભજન. "

(સમશ્લોકી.)

वेदाःश्रीकृष्णवाक्यानि व्याससूत्राणि चैव हि ।
समाधिभाषा व्यासस्य प्रमाणं तच्चतुष्टयं ॥ २ ॥

અર્થઃ—ચારે વેદનાં વચન તથા શ્રીગીતાજીનાં સર્વે વચન તથા વ્યાસસૂત્રનાં સર્વે વચન અને શ્રીમદ્‌ભાગવતની સમાધિ ભાષાનાં સર્વે વચન માનવાં એ શાસ્ત્રમાં કેવળ વેદનોજ અર્થ કહેલો છે.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट ग्रन्थ]

अनुक्रमांक ४८३३ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम વચનામૃત

लेखक

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

શ્રીગોકુલનાથજી કૃત વચનામૃત

તથા

શ્રીગોવર્દ્ધનવાસી, ચિંતન, વનયાત્રા, શ્રીપવિત્રાંકો ધોલ.

છપાવનાર તથા પ્રકાશક,

વષ્ણુવ હારદાસ ઝવેરદાસ

ખાડીઆ, જેઠાભાઇની પોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ત્રીજી પ્રત ૫૦૦.

અમદાવાદ 'શ્રી 'ગુજરાત' પ્રિન્ટીગ પ્રેસમાં

શા. સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યુ.

શ્રીકૃષ્ણાબ્દ ૫૨૩૮. શ્રીવલ્લભાબ્દ ૪૩૪.

સં. ૧૯૬૮, સન ૧૯૧૨

સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

નાછાવર ચાર આના.

આ શ્રીગોકુલનાથજીનાં વચનામૃત વ્રજ પૂર્ણિમાંતમાસ મુજબ ત્રીજ ને તેરસ અને પાંચમ ને પૂર્ણિમાનું એકજ ફલ સમજવું. ચૌદસ અને અમાસ તજવી.

કા.	મા.	પો.	મા.	ફા.	ચૈ.	વૈ.	જ્યે	અ.	શ્રા.	ભા.	આ	ફળશ્રુત.
૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	સુખને અર્થ પૂર્ણ થાય ક્લેશ નાશ.
૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	અશુભ ભય તથા જીવનું જોખમ.
૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	અર્થ પૂર્ણ થાય, કાર્ય સિદ્ધ થાય.
૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	ક્લેશ થાય. પણ વસ્તુ લાભ થાય.
૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	વસ્તુ લાભ. મિત્ર મળે વ્યાધિ મટે.
૪	૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	ચિંતા થાય, વિયોગ થાય.
૫	૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	સૌભાગ્ય લાભ પામે, મિત્ર મળે.
૬	૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	મળી ન શકે, ઘણું ખરાબ થાય.
૭	૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	આશા પૂર્ણ થાય, સૌભાગ્ય મળે.
૮	૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	સૌભાગ્ય મળે દિવસ ઘણા લાગે.
૯	૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	ક્લેશ થાય, દિવસ જાય પણ નાશ ન થાય.
૧૦	૧૧	૧૨	૧	૨	૩	૪	૫	૬	૭	૮	૯	અર્થ સિદ્ધિ રસ્તામાં મળે મિત્ર લાભ.

"રસિક ઘોળ પદસંગ્રહ" વિષે શાસ્ત્રી જ્યેષ્ઠારામ હરજીવન જોષી અધ્યાપક પુષ્ટિમાર્ગીય પાઠશાળા–પાટણ–ગુજરાતના વૈષ્ણવ માર્તંડના ૧૯૬૬ની સાલના ત્રીજા અંકમા સ્વિકાર અને અભીપ્રાય–

"આનું પુસ્તક તેના પ્રકાશક રા. રા. શ્રીયુત્ વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરભાઇ તરફથી મળ્યું છે, તે ઉપકાર સાથે સ્વિકારવામાં આવે છે. આ ગ્રંથમાં તેના નામ પ્રમાણે અત્યંત રસિક ઘોળ પદોનો અમૂલ્ય સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. આ ગ્રંથ લગભગ પોણાચારસેં પૃષ્ટનો અને સુંદર ગ્લેઝ કાગળ ઉપર મહોટા ટાઇપથી છાપેલો પાકા પુંઠાનો દળદાર છતાં તેનું નોછાવર ફક્ત જુજ આઠ આનાજ રાખવામાં આવેલ છે. તે અત્યંત સ્તુત્ય છે, ટુંકમાં અમારા અભિપ્રાય મુજબ દરેક વૈષ્ણવ બંધુઓએ આ ગ્રંથનો અવશ્ય લાભ લેવો જોઇએ. આ ગ્રંથના પ્રકાશક તરફથી "પુષ્ટિમાર્ગીય ગ્રંથ પ્રકાશક" નામનું ફંડ પણ ખોલવામાં આવેલું છે. જેમાં બે રૂપૈઆ ઉપરાંત પોતાની શક્તિ અનુસાર નાણાં ભરવાથી તેમના તરફથી જેટલા ગ્રંથો પ્રકાશ થાય છે, તે તમામ ગ્રંથો મોકલવામાં આવે છે, આજદીન સુધીમાં તે ફંડ તરફથી, સર્વોત્તમ સ્તોત્ર સટીક, શ્રીભાગવત રત્નાર્ણવ, યમુનાસ્તોત્ર રત્નાકર, શ્રીગોકુલ-નાથજી કૃત વચનામૃત, અષ્ટાક્ષર નિરૂપણ અને કૃષ્ણાશ્રય, રસિક ઘોળ પદસંગ્રહ,:વીગેરે પુસ્તકો બહાર પડી ચુકયાં છે, આ ફંડમાં કેટલાએક સદ્ગ્રહસ્થો પણ ગરીબ વૈષ્ણવોની તુલ્ય અલ્પ રકમથી વધુ લાભ લેવા ઇચ્છે છે એ ઘણું શોચનીય છે, કેમકે તેમ થવાથી ફંડને હાની પહોંચી ગરીબ વૈષ્ણવોના લાભને વ્યાઘાત થાય છે, માટે યથાશક્તિ નાણાં ભરી અમૂલ્ય લાભ લેવા ભલામણ છે."

श्रीमद्गोवर्द्धनधरो विजयते.

श्रीनाथजी.

॥ श्रीहरिः ॥

॥ श्रीमथुरेशोजयति ॥

मंगलाचरण.

श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः ॥

श्रीमदाचार्यचरण कमलेभ्यो नमः ॥

चिंतासंतानहंतारो यत्पादांबुजरेणवः ।
स्वीयानांतान्निजाचार्यान्प्रणमामिमुहुर्मुहुः ॥१॥

यदनुग्रहतोजंतुः सर्वदुःखातिगोभवेत् ।
तमहं सर्वदा वंदे श्रीमद्वल्लभनंदनम् ॥२॥

यदुक्तं तातचरणैः श्रीकृष्णः शरणं मम ॥
तत एवास्ति नैश्चित्यमैहिके पारलौकिके ॥३॥

मम चित्तस्य विश्वासः श्रीगोपीजनवल्लभे ॥
यदा तदा कृतार्थोऽहं शोचनीयो न कर्हिचित् ॥४॥

इति श्रीविट्ठलेशविरचितं मंगलाचरणं समाप्तम् ॥

नमामि हृदये शेषे लीलाक्षीराब्धिशायिनम् ।
लक्ष्मीसहस्रलीलाभिः सेव्यमानं कलानिधिम् ॥ ॥१॥

चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च त्रिभिस्तथा ।
षड्भिर्विराजते योऽसौ पंञ्चधा हृदये मम ॥२॥

श्रीगोवर्द्धननाथ पादयुगलं हैयंगवीनप्रियं ।
नित्यं श्रीमथुराधिपं सुखकरं श्रीविट्ठलेशं मुदा ॥
श्रीमद्द्वारवतीश गोकुलपती श्रीगोकुलेंदुं विभुं ।
श्रीमन्मन्मथमोहनं नटवरं श्रीबालकृष्णं भजेत् ॥३॥

श्रीमद्वल्लभविट्ठलौ गिरिधरं गोविंदरायाभिधं ।
श्रीमद्बाल कृष्ण गोकुलपती नाथं रघूणां तथा
एवं श्रीयदुनायकं किल घनश्यामं च तद्वंशजान् ।
कालिंदीं स्वगुरून्गिरिं गुरुविभुन्स्वीय प्रभूंश्च स्मरेत्॥४॥

॥ श्रीहरिः ॥

॥ श्रीकृष्णाय नमः श्रीगोपीजन वल्लभाय नमः ॥

॥अथ श्रीगोकुलनाथजी कृत वचनामृत लिख्यते.॥

એક સમય પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત શ્રીગોકુલનાથજીને શ્રગુસાંઇજીસો પુછ્યો, તબ શ્રીગુસાંઇજી ચાચાહરિવંશજી તથા નાગજીભટ્ટ આદિ ભગવદીય કે અર્થ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રતિ આપઅપને પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત શ્રીમુખસોં કહેં. સો સુનિકે ચાચાહરિવંશજી તથા નાગજીભાઇ આદિ અંતરંગ ભગવદીય અપનેં મનમેં બહોત પ્રસન્ન ભયે. તાપાછેં શ્રીગોકુલનાથજી અપની બેઠકમેં પધારે; સો શ્રીગુસાંઇજી કે વચનામૃત કો અનુભવ અપને મનમેં કરત હેં. તા સમે શ્રીગોકુલનાથજીકે સેવક કલ્યાણભટ્ટજી આયકેં શ્રીગોકુલનાથજીસોં દંડોત કિયે તવ શ્રીગોકુલ-નાથજી બોલે નાહીં. આપુતો પુષ્ટિમાર્ગીય સીદ્ધાંત કે રસમે મગ્ન હે અનુભવ કરતહે. તબ કલ્યાણભટ્ટજી હાથ જોરિકેં ડાડે હોય રહે. તાપાછે ચાર ઘડીમેં શ્રીગોકુલનાથજી ઊચી દ્રષ્ટિ કરિકેં કલ્યાણભટ્ટકી ઓર દેખેં. તબ ફેરિ કલ્યાણભટ્ટજી દંડવત્ કિયે તબ શ્રીગોકુલનાથજી આપ કલ્યાણભટ્ટસોં આજ્ઞા કીયે ને તુમ કબકે આયેહો. તબ કલ્યાણભટ્ટજી આપસોં વિનતી કીયે ને મહારાજ મોકેં આયેતો ચાર ઘડી ભઇ હે. તબ શ્રીગોકુલનાથજી પ્રસન્ન હોય કેં શ્રીમુખસોં આજ્ઞા કીયે, ને આજ શ્રીગુસાંઇજી અપનેં પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત મોસોં કહે હે; સો પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ:તો મહા કઠિન હેં સો બનત નાહિં હે તબ કલ્યાણભટ્ટજી શ્રી-ગોકુલનાથજીતેં વિનતી કીયે ને મહારાજ કછુ હમારે લાયક હોયસો કૃપા કરિકેં હમસોં કહિયે. હમકોં આપકે શ્રીમુખ કે વચન સુનિવેકો મનોરથહે. ઔર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિતો બનની કઠિનહે, ઔર હમકોં તો સુનિવેકોહુ અતિ દુર્લભહે. યહવચન સુનિકે શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાંણભટ્ટ કે ઉપર બહોત પ્રસન્ન ભયે, ઔર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયે, ને યહ વાર્તા ઔરકે આગે કહિવેકી નહીં હેં. તુમ ભગવદ ભક્તહો :ઔર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ સુનિવેમેં અત્યંત પ્રીતિહે, તાતેં

તુમસેાં કહત હેં સેા મન લગાયકેં સુનિયેા તથા હૃદયમેં ધારણ કરિયેાં. અબ શ્રીગેાકુલનાથજી ભગવદીયકે લક્ષણ તથા પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહતહેં. સેા પ્રથમ તેા અન્યાશ્રય ન કરનેા. અન્યાશ્રય મહા બાધકહેં. ઔર આશ્રયતેા શ્રીનાથજીકેાહી કરનેા. સેા આશ્રય સિદ્ધ ભએતેં સબ કાર્ય હેાતહેં, ઔર યહલેાક પરલેાક સબ ઠિકાનેં સુખ પામતહે સેા યહ જનિકેં આશ્રયતેા એક શ્રીજીકેાહી કરનેા. સેા આશ્રય કેાહેત યહહે ને અપને પ્રભુ વિના ઔર કાહુ કેાં ન માને, ઔર દુસરે સેા ભૂલકે મનેારથ ન કરે, ઔર અન્ય અવતારકી અપેક્ષા ન રાખેં, જીવ તથા દેહ કાહુકી અપેક્ષા ન રાખે. તાતેં યહવાતતેા બહુત કઠિનહેં.સેા કાહેં તેં ને યહ સંસાર તેા વૃક્ષ રૂપ હેં. ઔર યા સંસાર રૂપી વૃક્ષમેં દેાય ફળ હે, સેાદેાય ફળ કેાન કેાનસે, એકતેા સુખ એક દુઃખ. સેા દેાય ફળ યામે લાગત હેં. ઔર સંસાર રૂપી વૃક્ષકી સાખાતેા અનેક હે. તિનકી સાખા સેા મનકે તરંગ હે, ઔર વૃક્ષ હે તાકેા મૂલ જડ હે સેા બુદ્ધિહે, ઔર સમય પાયકે યા વૃક્ષકેા મેાહ રૂપી વયાર લાગતહે, સેા વા વયારસેાં વાકે ડાર શાખા અપની રક્ષા ચાહતહેં ઔર ફળહેંસેા. અપને ગિરનસેા ડરપતહે, સેાયા મેાહ રૂપી વિયાર કે ડરતેં ડાર શાખા ફલ ફુલ ટુટનતે ડરતહે, ઔર અપને મુખ્ય તેા વૃક્ષકી જડહે સેા દ્રઢહે તાતે વૃક્ષકેા ડર નાહીંહે. સેા ડાર સાખા ફળ પત્ર અપને મૂલકેા દ્રઢ જનત નાહીહેં, તાતે અત્યંત ભય કરિકેં દુખિત હેાતહે; તૈસેંઇ યહ જીવહેં સેા સંસાર રૂપી વૃક્ષકેા મેાહરૂપી વયારકેા ડરહે. તાકેા દુઃખ દૂર કરવેકેા અપને મૂલકેા વિચારનેાં, ને અપને મૂલ તેા શ્રીભગવાનહેં તિનકેા જનત નહીં તાતે અપને મૂલકેા ભુલી ગયેાહેં; ઔર યા અવિદ્યા કરિકેં એસેા વિચાર રહત નાહીં, ને હમારેા મૂલ ભગવાન સેાં સર્વેાપર દ્રઢહે. હમકેા યા મેાહરૂપી વયારકી ચિંતા નાહીંહે, ઇતની બુદ્ધિ દુષ્ટ સ્વભાવ કરિકે, જીવકેા રહત નાહીંહે, કયેાંકિ મેાહરૂપી વયારકે ડરતેં ડરપતહેં, ઔર યા સંસારમે અનેક પ્રકારકેં દુઃખ સુખ પાવતહેં; તૈસેઇ યા મનુષ્યકેા સંસારરૂપી અહંતામમતાત્મક વૃક્ષરૂપીહે, ઔર ડાર યાકેા કુટુંબ હે, ઔર શાખા યાકી સ્ત્રી પુત્ર પરિવારહેં, પત્ર મનકે તથા દેહ સંબંધી અનેક મનેારથકે તરંગહેં, ઔર ફલતેા દેાય સુખ દુઃખહેં; ઔર મૂલ યા કે ભગવાન હેં, એસે અવિદ્યા કરિકે મેાહ રૂપી વયાર લાગેહે, તબ યહ અપને મનમેં અત્યંત ભયભીત હેાતહે, ઔર અપને મનમે કહેહે ને યા વયારતેં ગિરૂંગેા, યહ સંસારકે ભય કરિકેં અપને મૂલ ભગવાન

કો ભૂલ ગયોહે,ઓર અપને કુટુંબરૂપી ડારશાખા સોં લપટાતહેં ઓર ઉનસોં મિલિકે અનેક પ્રકારકે દુઃખસુખકો અનુભવ કરતહે. યહ વૃક્ષરૂપી મનુષ્યકોં માયારૂપી અવિદ્યા લાગીહેં, તાતેં મોહકે વશ હોયકે ડરપતહે, જો મેરે કુટુંબસ્ત્રીપુત્રાદિકનકો દુઃખ હોયગો, યહ ચિંતા યાકો મોહ રૂપી: વયાર લાગેતે હોતહે, તાતેં અપને મૂલ ભગવાનહે સો દ્રઢ હેં સો મોકોં લૌકિક અલૌકિકકી ચિંતા નાહીં હે સો ભૂલી જાતહે. તબ લૌકિક કુટુંબ મિલિકે યાકોં અન્યાશ્રય કરાવતહે સો યા પ્રકાર કરતહેં ઓર લૌકિકમેં કોઇ તો કહત હેં જો તુમ દેવતાકોં મનાવો, તુમકો સુખ હોયગો, તુમારો ભલો હોયગો, ઓર કોઈ કહતહેં જો તુમારો મિત્ર ભલો હોય તો મિલોગે, તબ તુમારો કષ્ટ દુર હોયગો, ઓર કોઈ કહતહેં જો દેવીકી માનતા કરેતેં ભલો હોયગો. યહ દુર્બુદ્ધિ જીવ એસેં કરત હે, તબ યહ જીવ અન્યાશ્રય કરતહે, સો જ્યોં જ્યોં કરતહે ત્યોં ત્યોં શ્રીઠાકુરજી સોં દુરિ પરતહેં, સો અન્યાશ્રય કરીકેં ભગવાન તે બહિર્મુખ હોતહેં. ઓર મોહરૂપી વયાર કેસીહે જો જીવકો ભ્રમ ઉપજાવત હે. ઓર દ્રઢ અનન્ય ભક્ત હે સો તો અન્યાશ્રય સર્વથા નહીં કરતહેં, ઓર જબ કછુ લૌકિક સુખ દુઃખ જીવકો હોતહેં તબ યહ દ્રઢતા રાખતહે જો શ્રીજી કરેંગે સો હોયગો મેંતો દાસહો, સુખ દુઃખ તો દેહકે પ્રારબ્ધ સોં હોતહેં સો દેહ ભોગતેં છુટેગો એસી દ્રઢતા રાખની. ઓર એસી દ્રઢતા રાખતહેં તિનકોં દુઃખ તત્કાલ નિવૃત હોતહે. પ્રથમ તો ભગવદિયકોં દુઃખ હોત નાહિં, ઓર હોતહે સો પાછિલે પ્રારબ્ધ સો હોતહેં, સો યે ભગવદીય માનત નાહીં. યા પ્રકાર દ્રઢ આશ્રય શ્રીઠાકુરજીકો કરે તાકોં ભગવદીય કહિયે. ઓર જો વૈષ્ણવ હોય કે અન્યાશ્રય કરતહેં ઓર અસમર્પિત વસ્તુ ખાતહેં. તાસોં શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી બહુત દુર રહતહે યહ નિશ્ચય જાનનો. સો યહ સમજીકેં વૈષ્ણવકો યહ યોગ્યહે જો અન્યાશ્રય ન કરનો, અસમર્પિત ન ખાનોં. તાતેં અપનેં મનમેં દ્રઢ આશ્રય એક શ્રીજીકોહી કરનોં, તબ વૈષ્ણવ યા લોક પરલોકમેં સુખ પાવેં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહેહેં.

૨ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત પ્રથમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ દુસરો વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહતહેં. જો વૈષ્ણવકોં પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખની જો કુંજરતે ચેંટી પર્યંત

સબમેં એકહી જીવ જાનનેં. છોટે બડે સબ જીવ પ્રભુકેહેં. અંતર્જામી સબમેં એકહીહે, ઔર પ્રતિબિંબ ન્યારે ન્યારે દિસતહેં. યહ જાનકે ભગવદીયકું હિંસાતેં અત્યંત ડરપત રહનેા. આપનતેં સીત ઉષ્ણ સબમેં વિચારત રહનેં, ઔર કાહુકેા હૃદય કલ્પવાનેા નહીં, વચન, મન, દેહતેં સબકેા ભલેા કરનેં, આપકેા વચન મન દેહતેં ન્યારેા રહેં. સુખ દુઃખતેં દુરિ રહે. તાતેં વૈષ્ણવ હેાય કેં પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા રાખે યહ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવકેાં આજ્ઞા કીયેહેં.

૨ ઈતિ શ્રી દુસરેા પ્રસંગ સંપૂર્ણ.

અબ તીસરેા વચનામૃત શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટસેાં કહતહે,જે વૈષ્ણવકેાં સદા પ્રસન્ન રહનેં, ઔર દુઃખસુખ દેાઉનકેા એક બરાબર કરિકે જાનનેં. સુખતેં હર્ષ હેાય. ઔર દુઃખતેં કલેશ હેાય સેા ન કરનેં. ઔર વૈષ્ણવતેં દીન હેાય પ્રીતિ રાખેં. ઔર અહર્નિશ શ્રીજીકેા ધ્યાન રાખેં. દ્રવ્યાદિકકું સુમાર્ગમેં, ગુરૂસેવા, વૈષ્ણવ સેવામેં ઊહાવેં. ઔર અપનેં શરીરભેાગાર્થ ન ઉહાવેં. ઔર લૌકિક વૈદિક આવશ્યક હેાય તેા સંકેાચ સહિત પ્રભુકેાં દિખાય આજ્ઞા લૈ ઉહાવેં. ઔર વૈષ્ણવ પાસ માન છેાડિ કેં જાય, ઔર નિસંક હેાયકેં ભગવદ્સ્મરણ કરેં. જહા ભગવદ્ વાર્તામેં સંકેાચ હેાય, તહાં ભગવદ્ધર્મ ન બઢે, ઔર સંદેહ રહે. તાતે સંદેહ નિવૃતિ હેાય તહાં પ્રીતિ બઢે, ઔર જ્ઞાન હેાય. ઔર અપની દેહ અનિત્ય કરિ જાને, તવ મદ ન હેાય, ઔર કાહુકેા બુરેા ન હેાય, દુઃખમેં ધીરજ ધરેં, તાકેા ઉત્તમ વૈષ્ણવ જાને. યહ તીસરેા લક્ષણ હે.

૩ ઈતિ શ્રી તીસરેા વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકેા ચેાથેા લક્ષણ કહતહેં, જે ભગવદિયકેાં ક્રેાધ ન કરનેં, તાકેા કારણ યહહે જે ક્રેાધહે સેા ચાંડાલકેા સ્વરૂપ હે. સેા જહાં ક્રેાધ હેાય તહાં ભગવદ્ધર્મ તથા ભગવાન ન રહે. ક્રેાધ હેાત હે તબ ભગવદ્ભાવ જાત રહે. ઔર ક્રેાધહે સેા અગ્નિરૂપહે, ભગવદ્ધર્મકેાં નાશ કરતહે. જાકેાં ક્રેાધ બહુત હેાય, સેા ક્રેાધાવેશસે અશુદ્ધ રહે. જેસેં ચાંડાલકે સ્પર્શતે સચૈલ સ્નાન કરનેં પડે, એસેા દુરાચારીહે. સેા ક્રેાધ તે જીવકેા સચૈલ સ્નાન કરનેં પડે, નહિતેા હાથ

પાંવતો ધોવે તથા સોહ્લે કુરલા (કોગળા) કરે, ચરણામૃત લેંય મનમેં શાંત હોય તબ ક્રોધાવેશતેં છૂટે. તાતેં ભગવદ્ધર્મ ભગવદ્સ્મરણ પવિત્ર હોય કેં કરેં. ઔર ક્રોધાવેશમેં દેહ છૂટે તો નર્કમેં પડે તથા અધોગતિ હોય, કયોં જો.

તામસાનાં અધોગતિઃ

ઔર વિના કારણ, ભગવદ્સેવા સંબંધ વિના ક્રોધ કરે તો શ્વાન યોનિ પાવે. ઔર લોભતેં કાહુકો દ્રવ્ય ચુરાવે ઔર પુંછેતેં ક્રોધ કરતહે સો સર્પ યોનિકું પાવતહેં, ઔર ક્રોધ વૈષ્ણવકેં ઇર્ષા કરકે ભગવદ્સેવા, ભગવદ્ધર્મ, કીર્તન આદિમેં પ્રતિબંધ કરિકેં છુડાવેં, સો વહ કુંભીપાક નરકકો ક્રીડા સાઠ હજાર વર્ષ તાંઇ હોયહે, પાછેં સુકર કુકર સર્પ ઇત્યાદિક યોનિકું પાવેંહે. તાતે ભગવદ્ધર્મ સંબંધી વાર્તા સાધારણહૂ હોય તાસો વિઘ્ન ન કરનોં. ઔર જો ક્રોધ ઇર્ષા કરીકેં કાહુકે ઘરમે અગ્નિ લગાવતહેં સો તીનો પાપ કરી કેં નર્કમાં પડતહેં, ઔર ઇર્ષા તથા ક્રોધતેં કાહુકો વિષ દેતહેં અથવા જલમેં ડુબાવતહેં તથા શસ્ત્ર લે આપઘાત કરતહેં, સો નર્ક ભોગકે સર્પ યોનિકું પાવતહેં. તિનસો દશગુણો પ્રાયશ્ચિત કરતહેં તવ શુદ્ધ હોતહેં. ક્રોધ સઘરે ધર્મનમેં બાધક હે. મહા દુર્બુદ્ધિ હોય કે અજ્ઞાનતેં કરતહૈં. તાતે મન લગાયકેં ક્રોધકો નિવારન કરનોં. સો ભગવદ્ઇચ્છારૂપી ખડગ તે દૂરિ કરે. ઔર ક્રોધ કરિકેં ગુરૂકી નિંદા કરે તથા કઠિન વચન બોલે સો મુસક હોય, પાછે સર્પ યોનિકું પાવે હે, તા પાછેં પ્રેતયોનિ પાવતહેં. ઔર ભગવદ્ અર્થ વિના માતા પિતા સોં ક્રોધ કરતહેં સો દરિદ્રી હોત હે ઔર વૈષ્ણવસોં ક્રોધ કરતહેં તિનકો સઘરો સુકૃત ધર્મકો નાસ હોતહે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુળનાથજી આપ કલ્યાણભટ્કું આજ્ઞા કિયેહેં સો ક્રોધકો મહા દોષહે સો કહે તેં પાર ન આવેં સો યાસો સાવધાન રહેં.

૪ ઇતિ શ્રીચતુર્થ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ વૈષ્ણવનકોં પાંચમો લક્ષણ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્પ્રતિ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હોયકેં એક શ્રીભગવાનકોહી આશ્રય જનેં. ઔર ભગવદ્સેવા વિષેં એકાગ્ર ચિત્ત રાખેં, પરમ ફલરૂપ જનેં, ઔર લૌકિક વૈદિકમેં મનકી ચંચલતા ન રાખેં. ઔર શ્રીજીકો સ્વરૂપ શ્રીભાગવતમેં તથા પુષ્ટિમાર્ગીય ગ્રંથનમેં કહ્યોહે, સો તિનકો દર્શન કરિ ધ્યાન હૃદયમેં

રાખે. જેસે ભગવદ્‌નામ સ્મરણ કરે, તેસેહી અપને ગુરૂકો નામકે હૃદયમેં સ્મરણ જપ કરેં, ભગવદ કટાક્ષ અંગવસ્ત્ર આભરણમેં અપનોં મન લગાયકેં ચિંતવન કરેં, તથા અનેક લીલા હેં તિનકો ચિંતવન કરેં. ઓર ભગવદ્‌નામ વિના જે ક્ષણ જાય તો હૃદયમેં ઉસાસ લેં કેં તાપ કરેં. ઓર અસ્પર્શમેં સ્નાન કરી ચરણામૃત તથા શ્રીજમુનાજીકી રજમુખમેં મેલે દોઉ નેત્રનસોં લગાય માથે ધરે, હૃદયસોં લગાવે, તબ અલૌકિક દૃષ્ટિ હોય, તબ ભગવદ્ ધર્મ માથેં બિરાજે તબ હૃદય સુદ્ધ હોય, ઓર ભગવદ મંદિરમેં જાય તો છોટી મોટી સેવા અપનો ભાગ્ય માનિકેં કરેં, પાત્ર માંજેં, મંગલભોગ ધરિ સન્યા ફેરિકેં સમારેં, મંગલ આરતી કરી તિથિ વાર ઉત્સવ દેખિ અભ્યંગ કરાવેં. ઓર સિંગાર જેસો સ્વરૂપ પુષ્ટિમાર્ગ અનુસાર તિથિ ઋતુકે અનુસાર કરેં. ઓર સેવા સિંગાર વિષે ચિતકો ઉદ્વેગ સંકલ્પ વિકલ્પ ન કરેં. ઓર અપને મનમેં અપરાધકો ભય રાખેં. અપનોં ભાગ્ય શ્રીમહાપ્રભુજીકી કૃપા તેં જનિકે કરે. મંગલા, રાજભોગ, ઉત્થાપન, સેન કરાય સાંકર, તારો, વસ્તુ સામગ્રી-કી ચોકસી રાખેં. પાછેં રાત્રમાં વૈષ્ણવનસોં મિલિકેં ભગવદવાતા કીર્તન અવશ્ય કરનોં. ઓર કોઇ વૈષ્ણવ ન મિલે તો ચૈતન્યમાર્ગીય ગ્રંથનકી ટીકા દેખે. ચૈતન્યમાર્ગીયન વૈષ્ણવનમેં જયકેં વાર્તા કરે સુને. જેસે સેવામેં આલસ્ય ન કરેં તેસે વૈષ્ણવ મિલાપમેં આળસ ન કરેં. દોઉં હોય તબ ભક્તિ બઢે. ભગવદ્ સેવા ન બને તો વૈષ્ણવ સંગ ન છોડે તો દૈન્ય હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનસોં આજ્ઞા કિયે.

૫ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકે પંચમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી છઠ્ઠો લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ સેવા, ભગવદસ્મરણ, ભગવદધર્મ ઇનમેં પાખંડ ન કરે. ઓર કાહુકે દિખાયવેકે અર્થ, પુજા અર્થ, પ્રતિષ્ટા અર્થ, ઉદ્ધારાર્થ ન કરેં. અપનો સહજ ધર્મ જનેં, જેસે બ્રાહ્મણ ગાયત્રી જપે. લાભ સંતોષસું સેવા કરેં. " एक कालो द्विकालो वा. " ઓર વિવેક વિના પુજા સેવા કરે તો નર્કમેં પડે, ઓર પાપંડીકી પૂજા સેવા પ્રભુ અંગીકાર ન કરેં. યા પ્રકાર સોં શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ કહેં હેં.

૬ ઈતિ શ્રીછઠ્ઠો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણુભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણુવનસોં સપ્તમોં વચનામૃત કહતહેં, જો વૈષ્ણુવ હોંય કેં કાહુકો અપરાધ ન દેખેં અથવા સુનેં નહીં. જદપિ કાનનસોં સુનેં ઔર આંખિનસોં દેખેં પરંતુ મનમેં રંચકહું ન લાવે. યહ જાને જો મે માયાવાદ રૂપી અવિદ્યામેં પર્યો હું. સો મોકોં દોષ દીસતહેં, ઈનમેં રંચકહુ નહીં. ઉત્તમોત્તમ દેખે. મધ્યમ દેખ કે કહેં. દુષ્ટ જુઠી સાચી લગાય ઈર્ષા કરે, કોઇસોં ખોટો કામ કરેં, અપરાધ કરેતો વાકોં ભૂલિ જાય. વાકોં પ્રસન્ન કરિકે સંકોચ છુડાવનો. ભલો કાર્ય હોંય સો ગુણકોં પ્રકાશ કરેં. યા પ્રકાર ચલે તો પ્રભુ કૃપા કરિકેં અપની ભક્તિકોદાન કરેં. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત કહેહેં.

૭ ઈતિ શ્રીસપ્તમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણુભટ્ટ પ્રતિ આઠમોં લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણુવ હોય સો સાંચો હોય, ઔર લૌકિક અલૌકિકમેં કપટ ન રાખેં. ઔર ભગવદીયસોં મિથ્યા ન બોલેં ઉનકી ટહલ સેવા કરેં, ઉનસોં ભગવદ્ચર્ચા કરેં ઉનકે હૃદયકો ભાવ તથા પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત અપનેં હૃદેમેં ધારણ કરેં; ઔર વારંવાર અપનેં મનમેં વિચારેં. ભગવદ્ વાર્તાકો હેત સમઝે. ભગવદીય સો દીન વ્હે રહનોં, ઔર ભગવદીયકે આગેં અપની બડાઇ ન કરની ઔર ઉનકી આજ્ઞા ઉલંઘન ન કરની. ઉનસોં સનેહ બહુત રાખનો. શ્રીઠાકુરજીકી લીલા વાર્તાકોં પ્રકાશ ન જનત હોય તો દીન હોય કે ભગવદીયસોં પુછનો, અપની યોગ્યતા ન જતાવની. ઉન ભગવદીયન કે આગેં ભગવદ્વાર્તા ગોષ્ટિ કરની. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણુભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયે હે.

૮ ઈતિ શ્રીઅષ્ટમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ઔરહુ આજ્ઞા કરતહેં, જો કોઉ નિંદા દુર્વચન કહેં તાકો ઉત્તર ન દેનોં, સબ સહનોં, અપનેં મેં દોષ જની ઉનસોં ક્રોધ ન કરનોં. અપને મનમે ખેદ ન કરનો. ઔર ઉનસોં બહુત વિરોધ હોય તો નેક દુરિ રહેનો. ઉનકી કૃત્ય દેખીકેં દોષ બુદ્ધિ રંચકહુ ન કરનોં ઉનસોં જયશ્રીકૃષ્ણકો વ્યોહાર રાખનોં. ઉનકો ઉપગાર અપને બની આવે સો કરનો. ઉનકી નિંદા ન કરની. યા પ્રકાર વૈષ્ણુવનકે અપરાધ તે ડરપત રહનો. એસેં ડરપત રહેં તાકો સર્વ કાર્ય સિદ્ધ હોંય,

પ્રભુ કૃપા કરિકેં હૃદેમેં પધારેં. નિંદા સહની યહ વૈષ્ણવનકેાં સર્વોપર પરમ ધર્મહે. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કીયેહૈં.

૯ ઈતિશ્રી નવમવચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી વૈષ્ણવનકેાં દસમેા લક્ષણ કહતહેં, જે શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કાહુકે ભરેાસે ન રાખે. અપને સેવ્ય સ્વરૂપકી સેવા આપુહી કરની. ઔર ઉત્સવાદિ સમય અનુસાર અપનેં વિત સમાન વસ્ત્ર આભુષણ ભાંતિભાંતિકે મનેારથ કરિ સામગ્રી કરની. શ્રીઠાકુરજીકે યહાં નિત્ય નૈાતમ ઉત્સવ જની પ્રસન્ન રહનેાં. અમંગલ ઉદાસીન કબહુ ન રહનેાં, ઔર સામગ્રી જ ઉત્સવમેં અપને ઘરકી કહીહે, સેા રીતિ પ્રમાણ યથાશક્તિ કરનેાં. ઔર જે દ્રવ્ય હેાય તેા શ્રીકૃષ્ણકે અર્થ લગાવનેા, કૃપણતા નાહીં કરનેા ઔર ભગવદ્ સેવા કરિકેં શ્રીઠાકુરજી તેં કછું માગનેા નાહીં. યા રીતિ સેાં નિષ્કામ હેાય શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરની. ઔર જે વૃદ્ધિ હેાય, રેાગાદિ પ્રતિબંધ આય પડે તેા, અપુને સુજાતિ વૈષ્ણવપેં સેવા કરાવની; ઔર સુજાતિ વૈષ્ણવ ન હેાય તેા મર્યાદી વૈષ્ણવકેાં કછુ દ્રવ્ય દેકે સેવા કરાવની. ઔર જે મર્યાદી વૈષ્ણવ ન હેાય તેા સમર્પનીયેં સેવા કરાવની, ઔર સમર્પની વૈષ્ણવ ગામમેં ન હેાય, તેા નામધારી વૈષ્ણવસેાં પટ વસ્ત્ર થેલી હાથમે પહેરાયકે, શ્રીઠાકુરજીકી સેવા કરાવની, સાક્ષાત શ્રીઠાકુરજીકેા સ્પર્શ ન કરાવનેાં, ઔર યાકે હાથકી સખડી અનસખડી શ્રીઠાકેારજી આરેગેં, પરંતુ આપુનકેા બડેા પ્રતિબંધ આય પડે તેા લેનેાં; ઔર પ્રતિબંધ છુટે તબ એક વ્રત કરે તથા ભેટ કાઢે,તબ શ્રીઠાકુરજીકેા સ્પર્શ કરનેાં. ઔર અન્ય માર્ગીયપેં શ્રીઠાકુરજીકી સેવા ન કરાવે. નામધારી ન મિલે તેા આપુહ પટ વસ્ત્રસેાં ધરે. શ્રીઠાકુરજી પેાેહેાીં આરેાગેં; પરંતુ ઔરસેાં સર્વથા નાહીં કરાવનેા. જે શરીર સર્વથા ન ચલે, તેા શ્રીઠાકુરજીકેા ગાંમકે વૈષ્ણવ તથા ઔર ગામકેા વૈષ્ણવ હેાય તિનકે ઘર પધરાવનેા. ઔર મન કરિકેં તાપ કરે જે ભગવદ્સેવા ન ભઈ,તાતેં મન લગાયકેં માનસી સેવા કરની, યા પ્રકાર સેાં પહિલેં સેવા કરી હેાય તાહી પ્રકારસેાં સેવા કરની, ઔર માનસી સેવાકેા પ્રકાર યહહેં જે અપને મનમેં શ્રીઠાકુરજીકેા ધ્યાન કરિકેં શ્રી ઠાકુરજી, શ્રીઆચાર્યજી, શ્રીગુસાંઇજીકે બાલક જીનસેાં સમર્પણ કિયેા હેાય, શ્રીજી તથા સાનેાં સ્વરૂપ અપને ગુરૂકે સેવ્યસ્વરૂપ હેાય તિનકેા નેમ

પુર્વક અંતઃકરણસેાં દંડવત કરનેાં; પાછેં મનહી કરિકેં મંગલ ભેાગ ધરિ મંગલા આરતી કરેં, પાછેં અભ્યંગ સ્નાન, અંગવસ્ત્ર, આભુષન ઋતુકે અનુસાર કરાવે. યા પ્રકાર રાજભેાગ, ઉત્થાપન, સેન પર્યંતકી ભાવના કરની, પરંતુ મનમેં સંતેાષ ન રાખેં, યહ જાને ને મેાંસેાં સાક્ષાત હસ્તસેાં સેવા કબ કરાવેગેં, સેા ભગવદ્ સેવામેં એકાદશ ઇંદ્રિયનકેા વિનિયેાગ હેાત હે, યહ તાપ કરે. યા પ્રકારસેાં રહે સેા ઉત્તમ વૈષ્ણવહે, યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહે હે.

૧૦ ઈતિ શ્રીદશમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગેાકુળનાથજી ગ્યારમેાં લક્ષણ કહતહેં, ને વૈષ્ણવ હેાય સેા પ્રાણીમાત્ર ઉપર દયા કરે, ઔર વૈષ્ણવ અપને ઘેર આવે તેા પ્રસન્ન હેાય રહે, ઔર કહે ને વૈષ્ણવદ્વારા પ્રભુ પધારેહે, યહ જાનિ તેલ લગાય, તાતે પાનીસેાં નહવાય, સુંદર ઋતુ અનુસાર વસ્ત્ર પહિરાય નાના પ્રકારકે મહાપ્રસાદ લિવાવે, ને સામર્થ્ય હેાય તેા સમયકે લાયક સનમાન કરિ પ્રસંન કરનેાં, ઔર કાહુકેા ઋણ કાઢિકે ન કરનેા. ઋણ, હત્યા બરાબર હેં, કાહુકેા દુઃખ દે કાર્ય ન કરનેા. યહ ભાવસેાં વૈષ્ણવકેા રહનેાં. ઔર અન્ય માર્ગકે શ્રીઠાકુરજીકી સેવા ન કરની, ઔર વિના મર્યાદીકે ઠાકુર અપને ઠાકુરજી પાસ ન બેહાવનેં, ઔર અપને શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી વિના મર્યાદીકેા ન દેનેાં, પ્રસાદી હેાય સેા વિના મર્યાદીકે શ્રીઠાકુરજી આગે ભેાગ ધરનેાં, સેા પ્રસાદ મર્યાદી ન લેય. લીલાકેા ભાવ અન્યમાર્ગી તથા પાત્ર વિના ન કહનેાં. પુષ્ટિ માર્ગમેં અનન્ય હેાય તાસેાં મિલિકે નિવેદનકેા તથા લીલાકેા ભાવ સ્મરણ કરનેાં, ઔર અપનેં ગુરૂને મંત્ર દિયેા હેાય, અષ્ટાક્ષર પંચાક્ષર, તિનકેા પ્રકાશ જહાં તહાં પાત્ર વિના ન કરનેા, અપનેં શ્રીઠાકુરજીકી સેવા જહાં તાંઈ બને તહા તાંઇ ઔરકે ઘર ન પધરાવનીં, અપનેં ઘર સેવાકેા સૈાકર્ય સામર્થ્ય ન હેાય તેા ઔરકે ઘર દેાય વડી કરેં, પરંતુ રંચકહુ નેમ પુર્વક કરી ચહિયે, તૈસેાઇ ભગવદીયકેાં સંગ નેમ પુર્વક કરનેાં. યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ પુષ્ટિમાર્ગીય સિદ્ધાંત કહેહેં.

૧૧ ઈતિ શ્રી એકાદશમેાં વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી દ્વાદસમેં વચનામૃત કહતહેંઃ—જો વૈષ્ણવ અપનેં સેવ્ય સ્વરૂપકેં સાક્ષાત પુરૂષોતમ જાનિકેં સેવા કરેં, ઔર અન્ય માર્ગીયકે ઠાકુરકેં અપને શ્રીઠાકુરજીકે બરાબર ન જાનેં, ઔર હસ્તાક્ષર, વસ્ત્રસેવા, ચિત્રસેવામેં અન્યભાવ ન જાનેં, સાક્ષાત જાનિ અપરાધકેં ભય રાખેં, ગૃહસ્થધર્મ સેવા અર્થ જાનેં, અપનેં સુખ અર્થ ન જાનેં, ઔર અપનિ દેહ અનિત્ય જાનેં, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ નિત્ય જાને, શ્રીઠાકુરજીકી દેહ તથા ભગવદ્દીયકી દેહ અનિત્ય કરિં જાનેં નહીં. લૌકિક સુખ તુચ્છ જાનેં, ભગવદ્દસેવામેં પ્રીતિ રાખેં, તિનસોં પ્રીતિ વિશેષ રાખેં. ઇતની લૌકિક વૈદિક વસ્તુમેં ન રાખેં, પરાઈ વસ્તુ પરાઇ સત્તા હોય તામેં લોભ ન રાખે, કછૂ પ્રાપ્ત ભયે તેં સુખ ન માનેં, કછૂ હાનિ ભયે તેં દુઃખ ન માનેં. ગૃહસ્થધર્મકે શાસ્ત્ર કાહૂ સો સુનિકેં લૌકિકમેં લીન હોય ન જાનેં, પુષ્ટિમાર્ગીય સંબંધી શાસ્ત્રકે વચનતેં ઔર સબ શાસ્ત્ર પુષ્ટિમાર્ગતે અંતરાય કરવે વારેહે યહ નિશ્ચય જાનનો. ઔર ભગવદ્કાર્ય, ગુરૂકાર્ય, વૈષ્ણવકાર્યમે મન રાખેં. જેસેં જલતેં કમલ ન્યારો રે તેસેં લૌકિક વૈદિકતેં ન્યારો રહે, ઔર શ્રીભાગવત તથા શ્રીઆચાર્યજીકે ગ્રંથનકો ભગવદ્સ્વરૂપ જાનેં, ઔર શ્રીસર્વોત્તમજીકો પાઠ તથા જપ મન લગાયકે કરનેં, યહ પુષ્ટીમાર્ગીય વૈષ્ણવકી ગાયત્રીહે, તાતે સગરે પ્રતિબંધ દૂર કરિ પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ પાવે, ઔર યમુનાષ્ટક આદિ પાઠ નિત્ય કરનો, ઔર શ્રીસર્વોત્તમજીકો પાઠ જપનેમપૂર્વક કરનેં. ગદ્ય કે શ્લોકકો ભાવ વિચારનેં ઔર સદા પવિત્ર રહનેં. કુટિલ મનુષ્યમેં છુહુવેકી ગ્લાનિ રાખેં, વૈષ્ણવકે વસ્ત્રમેં બહુત ગ્લાનિ ન રાખેં. અલૌકિક દેહસોં લગ્યો રહે ઔર કાહૂકે દિખાયવેકેં લિયેં બડી અપરસ ન રાખેં. ઔર જહાં તહાં વિચારેં વિના ખાન પાન ન કરનેં, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કહેંહેં.

૧૨ ઇતિ શ્રીદ્વાદશ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી તેરમેં લક્ષણ કહતહેંઃ—જો ભગવદીય વૈષ્ણવકો કાહુસોં વિરોધ ન રાખનેં, ઔર જહાં ક્રોધકી વાર્તા હોય તાંહાં હોઉ ન રહનેં, ઔર સબનસોં હિત રાખનો. સો સર્વાત્મભાવ રાખનો. ઉનકી વાત જુઠી હોયસો અપને કહેતેં ખેદ પાવે સો ન કરનો. ઔર સાચી કહે તે ખેદ પાવે સો ન કરનેં. યાહી પ્રકાર વિવેક વિચાર પૂર્વક ચલનેં, તાકો ભગવદીય કહિયે. ઔર વૈષ્ણવકી નિંદા કરે તો નરકમેં

પડે. તહાં વિચારહે ને વૈષ્ણુવ કુમાર્ગ ચલે તો સમુઝાવનેાં, મનમેં દ્વેષ કરિ નિંદા ન કરેં. અથવા માર્ગકી રીતિસેાં વિપરીત ચલેં તાકેાં વૈષ્ણુવ ન જાનનેાં. ઔર અપને માર્ગકેાં વૈષ્ણુવ હેાય ઔર હેારક વાત શ્રીહાકેાર-જીકેા સિદ્ધાંત કરે તાકેા સંગ સર્વથા ન કરનેા. જદપિ બડેા પંડિત હેાય ઔર સમુઝવાર હેાય તેાઉ વાકેા સંગ બડેા દુઃખદાઇહે, ઔર થેારેા સમુઝે પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તત્પર હેાય તાકેા સંગ હિતકારીહે, વૈષ્ણુવકી નિંદા તેં કેાટિ કેાટિ અપરાધતેં દુષ્ટ હેાય. ઔર વૈષ્ણુવ હેાય તેા લૈાકિક વસ્તુમેં તૃષ્ણા ન રાખે, ઔર કામનાતેં દુર્બુદ્ધિ હેાય, ઔર તૃષ્ણાતેં કેવલ સ્થાર્થ હેાય, ભલેા બુરેા ન સુનેં, કેવળ સ્વાર્થ હેાય તબ પ્રસન્ન હેાય, સ્વાર્થ ન હેાય તેા નિંદા કરે. ઔર તૃષ્ણાતેં મનમેં સંકલ્પ વિ-કલ્પ હેાતહે તવ અપનેાં સ્વરૂપ અપનેા ધર્મ ભૂલિજાતહે, તવ મનમેં અનેક પ્રકારકે લેાભરૂપી તરંગ ઉઠતહે, સેા લેાભતેં ભલેા બુરેા કાર્ય સૂઝે નાહીં ઔર વિવેક જ્ઞાન સબ જત રહેં, તવ ઝૂંઠી સાંચી વાત બનાયકેં અપનેં કાર્યમેં તત્પર હેાતહેં, દ્રવ્ય તથા વસ્તુ લેતમેં ડરપત નાહીંહે ઔર દ્રવ્યકી રક્ષાકે અર્થ અનેક જતન કરતહેં. તાતેં વૈષ્ણુવ-કેાં લેાભ તૃષ્ણા કરની ઉચિત નહિહે. વૈષ્ણુવકેા કાલકેા ભય રાખનેાં, ને મેાતે કછુ અપરાધ હેાયગેા તવ શ્રીઠાકુરજી મતિ કહુ અપ્રસન્ન હેાય જાય ? સેા યહ કાલ તેા સગરે જગતકેા ગ્રસતહે સેા મેાકેા લે જાયગેા, તાતેં લૈાકિક વૈદિકમેં આસક્ત ન હેાય, ઔર કરે વિના ન ચલેં તાતેં સહજમેં બને સેા કરે. પરંતુ મનમેં આસક્ત ન રહેં, યહ મનમે જાનેં ને અપનેં ધર્મવિના સહાય કરિવેવારેા કેાઈ નહીંહે. અપનેા વૈષ્ણુવ ધર્મ ગયેા તવ સબ ગયેા, સેા વૈષ્ણુવધર્મ દઢ હેાય તેા પ્રભુ સબમેં સ-હાય કરે. ઔર ધર્મ ગયેા ઔર કછુ સિદ્ધ ભયેા તેા લૈાકિક ચારિ દિન-મે જાત રહે, ઔર પરલેાક બિગડે. તાતે ભગવદ્ધર્મકેા મહાત્મ હૃદેમેં રાખિકેં કેવલ પ્રભુનકેા આશ્રય કરનેાં, ઔર સ્વારથતેં ધર્મ જાય અથવા લૈાકિક વિષયાદિક સુખકે અર્થ કરે તેા ધર્મ જાય. ઔર શ્રીઠાકુરજીતેં ગુરૂવિષે અધિક પ્રીતિ રાખની. યહ જાને ને કછુ ભયેાહે સેા ધનકી કૃપાસે ભયેાહે ઔર આગેહુ ધનકી કૃપાતે હેાયગેા. સેા તેા જોગેશ્વરકે પ્રસંગમેં કહ્યેાહે, ને શ્રીઠાકુરજીમેં બડી પ્રીતિહે, ઔર ગુરૂવિષે તથા વૈષ્ણુવ વિષેં દયા નહીં, તેા સબ રાખમે હેાંમતહે. ઔર વૈષ્ણુવકેા તથા ગુરૂકેા સમાધાન પ્રભુસાક્ષાત અપનેા કરકે માનતહે. ઔર વૈષ્ણુવસેં મિલિકેં અપનેં જન્મ જન્મકે પ્રાણપ્રિય શ્રીઠાકુરજી તિનકેા સ્મરણ

કરે. સો મનમેં યહ મનોરથ રાખે ને શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હોય. લૌકિક કાર્ય અર્થ ન રાખેં. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવકો શિક્ષા દિયેહેં.

૧૩ ઈતિ શ્રીગોકુળનાથજીકૃત તેરહમેં લક્ષણ વચનામત સંપૂર્ણ.

અથ:શ્રીગોકુલનાથજી ચૌદહમો લક્ષણ કહતહેં, ને વૈષ્ણવ લૌકિક વૈદિક દેહકાર્ય અનિત્ય કરિ જનેં, ઔર પુષ્ટિમાર્ગકેાં ધર્મ સત્ય જનિ કાર્યમેં તત્પર રહે, ઔર ધર્મ તથા લોકિક કાર્ય તુચ્છ જનિ દુઃખરૂપ જનેં ઔર તીરથકેા મહાતમ સુનિકે મનકેાં સેવા સ્મરણતેં ચલાવનેાં નહીં, ઔર તીરથકેા ફલ તુચ્છ કરિ જનેં, ને ગંગાજી સરીકે તીર્થ જગતમેં નાહીં સેાઉ રૂકિમણી મનમેં ન લાઈ, ઔર વેદ,પુરાણ, શાસ્ત્ર, શ્રીભાગવત, ગીતા ઈનિકે વચન સત્ય કરિ જનેં, પરંતુ અનેક પ્રકારકે અધિકારીહેં તિનકે અર્થ જાનનેાં. ઔર પુષ્ટિમાર્ગકે વચન તથા ધર્મ મનમેં રાખનેાં ઔર અનેક પ્રકારકે ફલ તુચ્છ કરી જાનનેા. ઔર જયંતી આદિ એકાદશી સત્ય કરી જાનનેાં, પરંતુ ફલકી કામના મનમેં ન રાખેં, ઔર બડે કહે સેા કરેં, તાતેં સેવા કરેં સેા મુખ્ય હેં. ઔર ભગવદ સેવા સુમરણ સર્વોપરિ જનેં ઔર લૌકિક વિષયકે અર્થ સ્ત્રીકેા ન જનેં, ઔર વિષય સેા ભગવદીય પુત્ર હોવેકે અર્થ કરેં, આર ભગવદસેવા અર્થ સ્ત્રીમેં પ્રીતિ રાખેં. ભગવદીસેા ભગવદ્ વાર્તા દૈન્ય પૂર્વક કરે અપની ઉત્કર્પતા ન જનાવે ઔર અજ્ઞાનિ હોય શુદ્ધ ભાવસેાં પ્રસન્ન કરેં. ઔર ભગવદ્ભાવકી વાર્તા અપનેં મનમેં દઢ વિશ્વાસ કરિં રાખે, ઉન ભગવદીકી લૌકિક ચેષ્ટા ન દેખેં તેા ભગવદધર્મ હૃદેમેં દઢ કરિકે રહેં. યા પ્રકારસેાં શ્રીગોકુલનાથજી આજ્ઞા કિયેહેં.

૧૪ ઈતિ શ્રી ચૌદહમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

ઔર શ્રીગોકુલનાથજી પુષ્ટિમાર્ગકેા સિદ્ધાંત કહતહેં, ને વૈષ્ણવકેા લૌકિકમેં આતુરતા ન રાખની. લોકિકી આતુરતા સેાં સેવા વિષે ઉદ્વેગ હોય, તબ પ્રભુ પ્રતિબંધ કરેં સેા કહેં હેં.

" उद्वेगः प्रतिबंधो वा भोगोवास्यात्तु बाधकः" એસે કહે હેં. સેા સેવામેં લૌકિક જીવકેા સમાધાન ન કરેં, ઔર સેવામેં ગુરૂકેા કાર્ય તથા ભગવદીયકેા કાર્ય કરેં, તેા ચિંતા નાહીં, સેા પ્રભુ અપનેા કાર્ય જની

વેગેહી પ્રસન્ન હોય. ઓર મુખરતા દોષ બહુતહે બડો સો અપને મનમેં વિચાર રાખનોં. લૌકિક વાર્તા કહે સુને તે ભીંતરતેં સુનેતો અસુરાવેશ હોય, તાસો સેવામેં કાહુસોં સંભાષણ ન કરનોં ઓર લૌકિક વાતહુ ન કરની. ઓર સેવા વિશે બહુત બોલનો નાહીં ઓર કાહુકી જુંઠી સાંચી કરનોં નાહીં. શ્રીઠાકુરજીકી ટહેલ પ્રીતિસોં કરિ પ્રભુનકો ઉપકાર માનિકેં જો પ્રભુનનેં કૃપા કરિકેં ટહેલ કરવાઇહે, ઓર સેવા કરિકેં કછુ લૌકિક વૈદિકમેં વાસના ન રાખની. અપનો મુખ્ય વૈષ્ણવ ધર્મ જનિ સેવા કરેં. ઓર વૈષ્ણવ હોયકેં કછુ દુઃખમેં વ્યાપ્ત ન હોનો, ઓર શ્રીઠાકુરજીકે વસ્ત્ર આભરન સામગ્રી સ્વરૂપાત્મક જનેં, તાતે પ્રભુ સંબંધી હોય તો અપનોં લૌકિક ન જને, ઓર પ્રભુનકો નયે વસ્ત્ર કરાય ઓર પ્રસાદીસોં અપનોં કાર્ય ચલાવે, ઓર આપ વિના પ્રસાદી પહેરે તો બહિરમુખતા હોય, ઓર ચિંતા કષ્ટ કાહુ વાતકી અપનેં મનમેં ન લાવે, ઓર અપને ભોગથી નિવૃત્તિ દુઃખકરકે જને. સુખમેં પ્રભુનકો ભૂલિ જયહે તાતે સુખતે દુઃખ ભલો, જો પ્રભુનકો સ્મરણતો હોય સો કુંતીજીને કહી જો વિપતી ભલી જમે આપકો દર્શન હોય. ઓર પુષ્ટિમાર્ગીય પંચાક્ષર મંત્રકો જપ કરનોં ઓર ભગવદ્ નામકે ભલે તે અસુરાવેશ હોય હે ઓર કાલાદિક ખાય જતહે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકી બાલલીલા, કિશોરલીલા, ઓર વ્રજ સંબંધી લીલા, ઇનકો ગાન સુનેતે શ્રીઠાકુરજી વેગહી પ્રસન્ન હોય. ઓર ભગવદીય વૈષ્ણવકે આગે લીલાકો ગાન કરનોં. સાધારણ કોઇ બેઠો હોય તો શિક્ષાકી વાત કહેની, શિક્ષાકે કીર્તન ગાન કરને. જો ભક્તિમાર્ગકો દ્વેશી બહિરમુખ બેહયો હોય તો અપને મને ગુનગાંન ભગવદ્ સ્મરણ કરનો; બાહિર અપને ધર્મકો પ્રકાશ કરે નહીં, ઓર ભગવદીયકો સેવાસ્મરણ તથા ભગવદ્ધર્મ બઢાયવેકો ઉપાય કરનોં. ઓર કામ, ક્રોધ, મદ, મત્સરતા, લૌકિક આવેશ, સર્વથા દૂરિ કરનોં, અપને પાસ તથા ઓર વૈષ્ણવકે પાસ લૌકિક આવે તો ભગવદ્ધર્મમેં મન લગાયવેકોં શિક્ષા કરનોં, ઓર ન માને તો કછુ બોલનોં નહીં. ઓર વાસોં બહુત પ્રીતિ ન કરનોં, ઓર ભગવદીયકે મિલિવેકો ઉપાય કરનોં, ઉનકી ટહેલ કરી પ્રસન્ન કરિ ભગવદ્ધર્મ પુછનો. સો વિશ્વાસ કરી પુછનોં, ચલનો, ઓર જો કછુ ભગવદ્ધર્મ ન બની આવે તો તાપ કલેશ કરનોં. ઓર ભગવદીયકોં તથા અપને ગુરૂકો ઘર લાયકેં પ્રસન્ન કરનોં. ઓર ભગવદીયકો લૌકિક વાર્તા ન કરનો. જો યહ કાલ પરમ દુર્લભ હે સો યહ જનીકે પુષ્ટિ-

માર્ગકો પ્રકાર પુછનેાં ઔર ભગવદીય દેશાંતરતેં આયેા હેાય તેા ઉનસેાં મિલનેાં. ને ભગવદીયકે હૃદેમેં પ્રભુ વિરાજતહેં સેા તિનકે મિલે તે હૃદય પવિત્ર હેાય તબ અપને હૃદયમેં પ્રભુ કૃપા કરિકેં સર્વથા પધારેંગે, યહ ભાવ જનનેાં. યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી વૈષ્ણવનકેા શિક્ષા કિયે હેં.

૧૫ ઈતિ શ્રીગેાકુલનાથજી કૃત પંદરહમેા વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઔરહુ શ્રીગેાકુલનાથજી આજ્ઞા કરતહેં, ને વૈષ્ણવ દેશ પરદેશકું જાય, ઔર તહાં શ્રીઠાકુરજી વિરાજત હેાય, તેા તહાં ચલકે જાય. ઔર શ્રીવલ્લભકુલ વિરાજત હેાંય તેા મહાનમૃ હેાય જાયકે દર્શન કરેં, તા પાછેં ખાનપાન કરેં, ઔર જહાં અન્યમાર્ગીય પુન્ન હેાય તેા તહાં સર્વથા ન જનેાં; ઔર જહાં શ્રીપુષ્ટિપુરૂષેાત્તમ વિરાજત હેાય ઔર શ્રીવલ્લભકુલ વિરાજત હેાય તહાં ખાલી હાથ ન જનેાં. ઔર નિત્ય ન બનિ આવે તેા જબ જાય તવ અથવા વિદાય હેાય તવ યથાશક્તિ ફલપુલ પહુચાવનેાં, ઔર ભેટ કરનેાં. ઔર શ્રીનાથજીકે દર્શનમેં આલસ્ય ન કરનેા. ઔર પ્રભુનકે દર્શનમેં આલસ્ય ન કરનેાં. ઔર આલસ્ય કરે તેા અજ્ઞાન બઢે ઔર પ્રભુનકી સેવા કરત હેાય, ઔર દર્શન હેાય ચુકે, તેાં અપરાધ નહીં, દર્શન તે જ્ઞાન હેાય, ઔર જ્ઞાન હૃદેમેં ભયેતેં ભગવદ્ સ્વરૂપ હૃદેમેં આરૂઢ હેાય, ઔર અજ્ઞાનતેં વિષયાદિ આસક્તિ હેાય. ઔર જપ કરેસેાં કાહુસેા જતાવે નહીં, જપ ભાવહે સેા અત્યંત ગેાપ્યહે. ઔર શાસ્ત્રમેં કહેં હેં ને જપ એસે કરનેાં ને હેાઠ રંચકહુ ખુલે નાહીં. યા ભાંતી ભીતર અનુભવ કરતહેાં જપ કરનેાં. ઔર ગેામુખીકી માલા બહાર કાઢનેાં નહીં, ઔર માલા ભીતર ઉરઝિ જાય તેા ઉપરકે મનિકા નિકાસિકે સુરઝાયકે એસે ધરે, ને ફિર ન ઉરઝે, ઔર મનિકા ૧૦૮ તિનસેાં જપ કરે, ઔર સુમેરકેા ઉલંઘન ન કરે, સુમેરકેા ઉલંઘન કરે તેા લીલા તે બાહિર પરે, જપકેા ફલ તિરેાધાન હેાય ઔર ગેામુખી ઉપરણામેં ઢાંકીકેં જપ કરનેાં. ઔર ગેામુખીહે સેા અલૈાકિક હે ઔર જપમેં બેાલનેા નાહીં, દેહ મનકેાં ચંચલ ન કરનેાં, નેત્ર મુંદે રહે, સેા લૈાકિક હૃદયમેં ન જાય. જપકેા, સેવાકેા સાધારણ લૈાકિક ક્રિયા જનેં તેા વાકેા પ્રભુ જપ ન કરાવેં, ઔર પ્રતિબંધ હેાય, તાતેં સેવા જપકેા મહાતમ ભુલે નાહીં

મહાતમ ભલે તો સાધારન જાનેં, તવ આલસ્ય હોય, આલસ્યતેં અજ્ઞાન હોય, અજ્ઞાનતેં દુર્બુદ્ધિ સંસારી હોય, સંસારાસકતતેં શ્રીઠાકુરજીતેં બહિર્મુખ હોય,યહ કહેને સેવા દર્શન ઓર જપ પાઠતેં કહા હોયગો, ઓર લૌકિક વિના નિર્વાહ કેસેં હોયગા. ઓર વૈષ્ણવ મિલે તો પાખંડ કરિકે કહે ને, સેવા દર્શનમેં કહાહે? ઓર મન લગેગો તવ કાર્ય હોયગોં સો વેતો યોહીં પચિમરતહે, સો યા પ્રકાર સિદ્ધાંત કરિ લૌકિકમેં તત્પર હોય. ઓર મનહે સો ભગવદ્સેવા કીર્તન વાર્તા કરનેતેં લગેગો, પરંતુ જીવકી ઉલટી ગતિહે, તાતે ભગવદ્ધર્મમેં મન લગત નાહીં, સો યાહી પ્રકાર દુષ્ટસિદ્ધાંততેં શ્રીઠાકુરજી અપ્રસન્ન હોતહેં, ઓર ભગવદ્ધર્મકોં એસોં સાધારન ન જાનેં, અલૌકિક જાનેં ઓર યહ કહે ને, મેરી લૌકિક દેહ તાસોં શ્રીપ્રભુ કૃપા કરિકે અલૌકિક સેવા કરાવેહેં, ઓર લૌકિક જીવ્હાતે ભગવદ્નામ નિકસતહે સો બડી શ્રીમહાપ્રભુજીકી કૃપા તે પ્રાપ્ત ભયોહે. લૌકિકતો સ્વરી યોનીમેં સિદ્ધ હોત આયો હે, ઓર પ્રભુકે સ્વરૂપકો દર્શન સેવા સ્મરણ જપ પાઠ તો પરમ દુર્લભહે, સો જબયહ મહાતમ જાનેં તવ પ્રીતિ હોય, યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવકોં શિક્ષા દિયેહે.

૧૬ ઈતિ શ્રીષોડસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

—ઉ૬૬૬

સંગતે અસમર્પિત અન્યાશ્રય છુટે. અસમર્પિત લિયેતેં અસુરાવેશ હોતહે; અન્યાશ્રયતેં વૈષ્ણુધર્મ પતિવ્રત જાતહેં તથા વ્યભિચારિણી હોય, તાકેાં ભ્રષ્ટ જાનનેાં. પુષ્ટિમાર્ગમેં અંગીકાર ન હોય, અનેક માયાકે દુઃખ પાવેં. ઔર વૈષ્ણુવકેા અપને અર્થ ઉદ્યમ ન કરનેાં, ઔર મનમેં યહ વિચારનેાં જે વૈષ્ણુવસેવા, ગુરૂસેવામેં કછુ અંગીકાર હોય, યાતેં વ્યેાહાર સુફલ પાવેં સેા યહ ભાવ રાખેં, તેા લૌકિક વ્યેાહારકેા બાધક નાહીં હોય. અપને કુટુંબકેા ભરણપેાષણ ચલ્યેા જાય, ઔર ભગવદ્ધર્મ બઢે ઔર વ્યેાહારકુ અલૌકિકકેા નામ લેાગનકેાં બતાય સવરેા દિન પચ્યેા ન રહે; ઔર રાજભેાગ પાછે ઉત્થાપનકે ભીતર ઇતનેમેં કરેં. સેા ઇતનેહીમેં આવનહાર હોયગેા સેા પ્રાપ્ત હોય. સેા સેવા દર્શન નિત્ય નેમસેાં કરે. ઔર બહુ દ્રવ્ય કમાવેતેા અપનેં ઘર શ્રીઠાકુરજી તથા ગુરૂનકેા પધરાવે, ઔર વસ્ત્ર આભુષણ ભેટ કરેં, ઔર અલૌકિક મનેારથનમેં ચિત્ત રાખેં, ઔર નાના પ્રકારકી સામગ્રી કરકેં શ્રીઠાકુરજીકેા આરેાગાવેં, તાપાછે વૈષ્ણુવકેાં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. ઔર દ્રવ્યકેા સંકેાચ હોય તવ શ્રીઠાકુરજીકેં પાત્ર તથા આભરન વસ્ત્ર ઇનમેં અપની સત્તા ન જાનેં. યા અપરાધતેં ડરપત રહેં, ઔર ધીરજ રાખેં. યેાં ન જાને જે રાજા કુટુંબિકેા ભય રાખિકેં અપને ગુરૂકે ઘર પધરાયે તેા સુખ હોય-જાય. જે શ્રીઠાકુરજીકે વૈભવકેાં પહેલેહીતેં ભય હોય તેા વૈભવ બઢાવનેા નહી. ઔર નાના પ્રકારકી સામગ્રી ભેાગ ધરી પાછેં વૈષ્ણુવનકેાં મહાપ્રસાદ લિવાવેં. તામેં દ્રવ્યકી સુફલતા હોય, તાતેં કેાઇ વાતકેા દુઃખ ન પાવેં, ઔર છીન છીનમેં પ્રભુનકેા નામ સ્મરણ કરનેા, ઔર મનમેં દાસભાવ રાખનેાં, અહંકારાદિક મનમેં ન રાખનેાં. યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહેહેં.

૧૭ ઈતિ શ્રીસપ્તદશમ વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગેાકુલનાથજી અઠારમેાં વચનામૃત કહતહે, જે જહાં અન્ય માર્ગકી નિંદા,તથા શ્રીવલ્લભ કુલકી નિંદા,અપને પુષ્ટિમાર્ગકી નિંદા, વૈષ્ણુવકી તથા ધર્મકી નિંદા હોય એસે દુષ્ટ જીવકે પાસ કબહુ ન બેઠિયે, ઔર અવસ્ય કારણ પાયકેં મિલાપ હોયતેા અપને પુષ્ટિમાર્ગકી ચર્ચા વાર્તા કરની નહીં, ઔર કેાઉ ચલાવે તેા વાહિ ગેાપ્ય કરિ રાખેં, સેા તહાં પ્રકાશ ન કરેં, ઔર પ્રકાશ કરે તેા અપરાધ પડે, સેા કાનનમેં નિંદા સુને તેં યહ શાસ્ત્રમેં કહેહે જે અપને પ્રભુકી નિંદા સુને અથવા કરે તેા તાકી જીભ કાટિ લીજે,ઔર ન બેઠાય તેા તહાં તે

ભાજિ જનેાં પરંતુ કાનનસેાં સુનેં નહીં, જેસે હરિદાસને જેમલકેા શિક્ષા દીની. સેા જહાં તાંઇ બને તહાં તાંઇ એસે બહિર્મુખસેાં મિલાપ ન કરનેાં. જો બહિર્મુખ હેાયસેા એતન્માર્ગકી નિંદા કરે, ઔર આછેા બ્રાહ્મણ પંડિત હે, વા અચ્છેા ક્ષત્રી હે, એતન્માર્ગકેા વિરેાધિહે, તેા વહ બહિર્મુખહે. ઔર જો હીનજાતહે, ઔર એતન્માર્ગમેં અત્યંત શ્રદ્ધાહે, તાકેાં દૈવી જીવ જાનનેાં. સેા દુસરે જન્મમેં શરણે આવેગેા. જો શરણ આયકેં માર્ગકેા વિરેાધી હેાય તેા જાનિયે જો જીવ પુષ્ટિમાર્ગમેંતેા આયેા, પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગકેા ફલ નાહી હેાય, ઔર શરણ પ્રતાપતેં મુક્તિ માર્ગકેા તેા પાવેગેા, ઔર સંસારીહે ઔર એતન્માર્ગમેં પ્રીતિહે. ઔર સાધારન હે સેા તિનસેાં લૈકિક વૈદિક કાર્યાર્થ મિલનેાં, ઔર એતન્માર્ગકે દ્વેશીકેા સર્વથા ત્યાગ કરનેાં, યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ કહેહે.

૧૮ ઈત શ્રી અષ્ટાદશમેા લક્ષણ કહ્યેા સેા સંપૂર્ણ.

અબ ઔરહુ શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ ઉન્નીસમેા લક્ષણ કહતહેં, જો વૈષ્ણવ હેાય કે ભગવદીય પાસ આવેં તેા વાકે સંશય દુરિ કરિ પુષ્ટિમાર્ગીય ભગવદ્ધર્મ બઢાવે, તબ સુગમ ઉપાય બતાવે તાંતેં વૈષ્ણવકેા મન બઢેસેા નવરત્નમેં કહતહેં. "अज्ञानादथवा ज्ञानात्कृतमात्म-निवेदनम्" સેા અજ્ઞાન કરિકે અથવા જ્ઞાન કરિકે શરણહી આવે સેા શરણ આયેતે સર્વ કાર્ય સિદ્ધ હેાય, ઔર કહેંજો. "निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः" સેા શરણ આયે પાછેં વૈષ્ણવકેાં સંગ કરે તાતે જ્ઞાન હેાય. તાપાછે તાપ કલેશ સમઝે, ઔર પ્રથમ કહીન ઉપાય કહેતેા શરણ આયવેમેં જીવકેાં બડેા સંદેહ પડે. તાતે ક્રમક્રમસેાં સેવા સુમિરન તથા લીલાકી ભાવના, તાપ, સનેહ બઢાવે, ઔર અનન્ય ભગવદીયકેાં અપનેાં હિતકારી જાનેં, ઔર પુષ્ટિમાર્ગમેં વિપરીત ધર્મ બતાવેં તાકેા અપનેાં શત્રુ જાનનેાં, તાતેં પ્રેમદ્દિશાવારેકેાં સંગ કરનેાં. ઔર સતસંગ વિના યા કાલમેં દુઃસંગ બહુત મિલતહે, તા કરિકે યાકે ભગવદ્ધર્મકેાં નાશ હેાયહેં, સેા યા કાલ વિષે અનેક પ્રકારકે પ્રતિબંધ આયકે પડતહેં, તાસેાં સત્સંગ હેાય તેા ભગવદ્ધર્મ બઢે, નહીંતેા અન્યાશ્રય હેાય જાય સેા યા પ્રકારસેાં શ્રીગેાકુલનાથજી આજ્ઞા કિયેહેં.

૧૯ ઈતિ શ્રી ઊન્નીસમેા વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ઓરહુ આજ્ઞા કરતહેં, જો ભગવદીયકો મન લગાયકેં ભગવદ્ સેવા કરની, ઓર ફેરિ રાજભોગ પાછેં એકાંત-મેં દોય ચાર ઘડી, જેસોં સૌકર્ય હોય તિતનેં માનસી સેવા કરનિ. ઓર નખતે શિખ પર્યંત સધરે શ્રંગારકો ધ્યાન કરનોં, સો હ્વાયકેં મંદિરમેં જાયકેં માનસી રીતિસેં ઋતુ અનુસાર શ્રંગાર કરનોં, તા પાછેં ભાવના સહિત સુંદર સામગ્રી કરિ આરોગાવનો, સો રાજભોગ પર્યંત સબ ભાવના કરેં, તા પાછેં મહાપ્રસાદ લેય. ઓર વૈષ્ણવ આયો હોય તો પ્રથમ ઉનકો મહાપ્રસાદ લિવાવેં, તાપાછેં માનસી કરિ આપ મહાપ્રસાદ લેય; યા ભાવસેં ઉત્થાપનસેં સેન પર્યંત ભાવના કરની, ઓર પાછેં કુંજકી ભાવના કરની, સો અત્યંત દુર્લભહે, ઓર અપનો મન લૌકિક આસક્તિ હોય તો ન કરનોં, ઓર યહ કહેં જો શ્રીમહાપ્રભુજી આપનો દાસ જનિકેં કૃપા કરેંગે, યા પ્રકારકી ભાવના કરની, તાતે ભાવનામેં પ્રથમ પ્રભુનકે શ્રંગારમેં મન લગાવેં, ઓર જન્મ જન્મકી અવિદ્યા કરિકેં ભગવદ્સ્વરૂપમેં મન લાગત નાહીં, સો શ્રંગારમેંતો અદ્ભુત છબિ દેખિકેં મનકો શ્રંગાર તો હોંય, તબ કલ્યાણભટ્ટને પ્રશ્ન કિયો, જો મહારાજ શ્રંગારકો વર્ણન કરિયે, સો અબ શ્રીગોકુલનાથજી શ્રંગારકો વર્ણન કરતહે, જો પ્રથમ તો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદમેં મન લગાવેં, સો પરમ કોમલ સુકુમાર તિનમેં સોરહ ચિન્હહેં, ઓર પ્રથમ વડકે પત્ર આરક્ત હોય તૈસેં વામચરણ પુષ્ટિ, દક્ષિણ મર્યાદા, તિનમેં દશ નખનકી કાંતિ ચંદ્રમાવત્ તાપહારી તિનમેં નૂપુર આદિ નખ ભુષન જડાઉ તાકે ઉપર જેહરિ પાયલ, ઝાંઝર, કડાં, સાંકળાં આદિ તાકે ઉપર ગુલ્ફ સુંદર, તાપેં ઘુંઘરૂ, તાપર જંઘાકદલી સ્થંભવત ઓર કટિ કેસરિવત પતરી, તાપર કિંકિણી તથા પીતાંબર, ધોતી, સુથન, ઓર ત્રિવલી, ઓર હૃદય વિશાલ, તા ઉપર ચોકી, પદક, ઘુકઘુકિ, ચંપકલી બંધીહે, ઓર વૈજંતી માલા, મોતિનકી માલા, કદંબકે કુસુમનકી માલા, તાપર કંઠશ્રી, સાંકલ પગલાં, ભુજમેં બાજુબંધ, જડાઉ ફૂંદના, સ્યામવલય, પોહોંચી, કંકણ, હસ્તપુલ, નખાવલી ૧૦; ઓર શ્રીહસ્ત, તામેં લાલ મુરલી, તાપર નંગજડાઉ, તામે ચિબુક, હીરાકે ભુષણ ઓર અધર નીચે મંદહાસ્ય દંતકાંતિ, કોટિ વિજલીવત્, વા ભાંતિ આગેં આરક્ત મુખ, ઓર નાસીકામેં વેસરીકો મોતી, દોઉ નેત્રમેં લાવણ્ય કટાક્ષ, પાંચ પ્રકારકી ચિતવનિ, મનહરણ દોઉ ભ્રકુટી કામ ધનુષવત, સુંદર ભાલપર કુંકુમા, તથા કેસર કસ્તુરીકો

તિલક, ભ્રાંહપર મિશ બિંદુકા, ટેઢી ધુંઘરવારી અલક, દોઉ કરણનમેં કુંડલ, મકરાકૃત, કર્ણપુલ ઉપર કર્ણિકાલસત, મસ્તક ઉપર મુકુટ, કુલહ ટીપારો, ગ્વાલપગા, ભાંતિ ભાંતિકે રંગનકે જડાઉ, મણિમાલા, ગુંજ, ઔર ચરણારવિંદમેં તુલસી ગંધ, દોઉ ઔર દામિનીવત, ઔર ભક્ત અનેક પ્રકારકી લીલા કરેં, યા પ્રકાર મનકેાં સ્વરૂપાસક્તિકેા વારંવાર વિચાર કરેં, તવ સહજમેં ધ્યાન હૃદેમેં તે ન ટરે. તબ લીલાકી ભાવના હેાય, ઔર નાના પ્રકારકી સામગ્રી તથા કુંજકે ઉત્સવાદિકકી સામગ્રી કરેં, ભાવના કરે. યા પ્રકાર માનસી કરી દૃઢાત કરે. તવ પ્રભુ કૃપા કરિકે હૃદેમેં પધારેં, તવ લૌકિકમેં તે દેહ છુટી અલૌકિકમેં લગે. તવ રેામાંચિત હેાયકેં રૂદન કરેં. યા પ્રકાર પ્રેમકી દશા હેાય, તાકે ભાગ્યકેા પાર નાહી. સેા યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટસેાં આજ્ઞા કિયે હેં.

૨૦ ઈતિ શ્રી વિશહમેા વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ ઇકવીશમેા વચનામૃત કહત હેં ને વૈષ્ણવ સંન્નેગકેા સ્મરણ કરી આનંદ પાવે, કબહુ વિરહ કરિ દીન ભાવકેા પ્રાપ્ત હેાય, યહ દૈન્યતા ફલરૂપહે, દૈન્યતાતેં સંતેાષ, તાતેં શ્રીઠાકુરજી અતિ પ્રસન્ન હેાય, ઔર જબ નિઃસાધન હેાય તવ યહ વિચારિયેઃ—

चित्तेन दुष्टो वचसापि दुष्टः कायेन दुष्टः क्रिययापि दुष्टः ।
ज्ञानेन दुष्टो भजनेन दुष्टो ममापराधः कतिधा विचार्यः ॥ १ ॥

યા પ્રકાર અપનેકેાં સમાધાન કરિ હીન જનિ મનમેં પ્રભુકેા દાસભાવ રાખે. ઔર અપને સ્વરૂપકેા વારંવાર વિચારનેાં જે મેં કેાન ગિનતી મેં હું, ઔર મેરી દેહ મલમુત્રસેાં ભરીહે. ઔર જીતની વસ્તુ સબ ખેાટી કહીહેં તિતની મેરી દેહમેં હે, સેા ઔરકેામેં કહા દેખે, સેા હાડ, માંસ, ચર્મ, થુંકકી ભરી હેં. અનેક દ્વાર કરિકેં મલ વહતહેં, એસેા જે મેં મહા દુષ્ટ અજ્ઞાન, કામ, ક્રેાધ, મદ, મત્સરતાસેાં ભર્યેા હું, ઔર મેાહરૂપી બેરીસેાં બંધ્યેા હું અનેક દુઃખ સંસારમેં ભેાગવતહું, સેા એસેા જે મેં તેા મેાકું સંસારમેં કહું ઠિકાનેા નહિ હે, ઔર શ્રી આચાર્યજી પરમ દયાલ હે. સેા મેંકેા પતિતકેાં શરણ લીયેા હે સેા મેં પુષ્ટિમાર્ગકી શરણ ગયેા, ઔર મેાકેા તેાં નરકમેં હું ઠિકાનેા

નહીં હતો. તાતેં શ્રીઆચાર્યજીને પરમ કૃપા કરિકે શરણ લેકેં આપનો પૂર્ણ પુરૂષોત્તમકેાં સંબંધ કરાયેાંહે, સેા અબ મેાંકેા યહ કર્તવ્ય હે સેા દઢતા કરિકે શ્રીપુરૂષોત્તમકે ચરણારવિંદમે લગાયકે રહેનેા. ઔર કેાટાન-કેાટિ જુગ ભ્રમત મહા દુખિત ભયેા હું, તાતે સંસારમેંતેં મન કાઢીકે પ્રભુનકે ચરણારવિંદમેં મન લગાઉં,યા પ્રકાર અપનેં છિન છિનમે સંભારે તવ દીનતા ઉપ્તન્ન હેાય. ઔર સબ વસ્તુમેં ભગવદ્ ઇચ્છા જાને. ઔર ઉદ્યમ હેાય સેા કરે. ઔર જામેં ધર્મ જાય સેા ન કરનેાં. ઔર ધર્મ ગયેા સેા સબ ગયેા, ઔર સધરેા સ્વાર્થ ગયેા. ઔર અપની ખરી મજુરી હેાય તાકેા શ્રીઠાકુરજી અંગીકાર કરે; યહ અપને મનમે નિશ્ચય કરે. જો કેાઇ શ્રીઠાકુરજીકેાં નામ લેકેં વસ્તુ લાવે, તેા શ્રીઠાકેારજીકેા સમર્પની નહીં ઔર તામેં તે ખાનપાન કરે તેા પાતકી હેાય. ઔર શ્રીઠાકુરજીકી વસ્તુ અપને ખાન પાનમે લાવેં, ઔર ભગવદ્ધર્મ વેચીકે લાવે તેા સધરેા ભગવદ્ ધર્મ નષ્ટ હેાઈ જાય. એસેંહી કીર્તન કરકે દેહ નિર્વાહ ચલાવે, ઔર ભગવદ્ ધર્મકેા પ્રગટ કરી અપનેા નિર્વાહ ચલાવે, ઔર ગૃહકેા પેાષન કરે તેા તાકેા કછુ ભગવદ્ ધર્મ ફલ ન હેાય.ઔર સંસારમેં સંસારી-કી રીતિ હેાય તેસેં ચલે ઔર કાહુકેા બુરેા ન કરે. ઔર લેાગ જને જો કેવલ સંસારીહેં, તબ ભગવદ્ ધર્મ બઢેં. ઔર જહાં દશ વૈષ્ણુવ ઐતન્માર્ગિય હેાય તહાં ભગવદ્ ધર્મકી ચર્ચા વાર્તા કરેં. ઔર વૈષ્ણુવકે આગે અપની બડાઇ તથા અપનેા પુરૂષાર્થ પ્રગટ ન કરેં, જો મેંહી કમાતહું, તાતે ગૃહસ્થાશ્રમ ચલતહે એસેં વિચારે જો પ્રભુ બડેહેં સેા પાલન પેાષન કરતહે જ્ઞાન માર્ગમેં સાધનકષ્ટ ત્યાગ દઢ હેાય, તબ ઉદ્ધાર હેાય, ઔર પુષ્ટિમાર્ગમેં યા પ્રકાર ચલે તેા ગૃહસ્થકેા ઉદ્ધાર હેાય. સેા સંસારીકે ઉદ્ધારાર્થ યહ માર્ગ હે, તામેં ત્યાગિ વિવેકી હેાય તેા કહા કહેનેાં, યહ જ્ઞાન તાદ્દશી ભગવદીયતેં હેાય સેા યાકેા દુસરેા પ્રકાર નાહીંહેં. યા પ્રકાર શ્રીગેાકુલનાથજી વૈષ્ણુવકેા આજ્ઞા કિયે હેં.

૨૧ ઇતિશ્રી એકવિશમેા વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઔરહુ શ્રીગેાકુલનાથજી કલ્યાણ ભટ્ટ પ્રતિ આજ્ઞા કરતહેં, જો વૈષ્ણુવકેા મિથ્યા ભાષણ સર્વથા નહીં કરનેાં, કયેાંકિ જુઠિ બરાબરિ પાપ નહીં હેં. જો રાજા યુધિષ્ઠિરનેં ઇતનેા કહ્યેા " જો નરેા વા કુંજરેા

વા " અશ્વત્થામા મર્યો સો ઇતનેહીં પાપતેં નર્કકો દર્શન કરનેં પર્યો. સો મનમેં બહુત દુઃખ પાયેં. સો તામેં પડે તાકે દુઃખકો તો પાર નાહીં. તાતે મિથ્યા ભાષણ સર્વથા ન કરનેં. તાતે મિથ્યા ભાષણકો મહા પાપહેં. ઔર શ્રીઠાકુરજીકી રસોઇ જાકે તાકે હાથસો ન કરાવની. અપને હાથસેં પવિત્રતાસાં કરની. ઔર રસોઇકો કાર્ય દુઃખરૂપ ન જાનનેં જો મોકો શ્રમ હોયગો, કૈસે કરૂં ? ધુંઆ નહીં સહ્યો જાતહે. ઔર યા પુષ્ટિમાર્ગમેં તો શ્રીઠાકુરજીકી રસોઇકી ટહેલ પરમ ઉત્તમ હે. જહાં તાંઇ અપનો શરીર ચલે તહાં તાંઇ ઔરકે હાથસો ન કરાવે. સેવા શ્રંગારતો કરાવે પરંતુ રસોઇ તો અપને હાથસોંઇ કરે. ઔર રસોઇકી અપરસ ન્યારી રાખેં. તાકો ઉત્તમ ભગવદીય કહિયે. ઔર શરીર ન ચલે તો, અવસ્ય આય પડે તો ઔર કે હાથ કરાવેં. પરંતુ મનમેં તાપ રાખે. ઔર રસોઇ કરકેં આપુહી ખાયકે ન બેઠિ રહે. કયોંકિ દોષ લાગેં. તામેં પ્રથમ વૈષ્ણવકેં લિવાવે. તાપાછે આપું લેય. ઔર વૈષ્ણવકો મુખ્ય કરિ દાસ ભાવ રાખે. ઔર દાસતો તાકો કહિયે જો વૈષ્ણવકી જુઠિન ખાય ઔર માર્ગકી તો યહ મર્યાદાહે,જો શ્રીઠાકુરજીકી તથા શ્રીવલ્લભકુળકી જુઠીન ખાય. ઇન વિના ઔરકી ખાય તો ભ્રષ્ટ હોય જાય. યા ધર્મસો નિવારણ કરતહેં. ઔર મુખ્ય વ્રજભક્તનકેં સ્વરૂપ ગાયહે, સો ગાયકેં પ્રથમ મહાપ્રસાદ ખિલાવે ઔર વૈષ્ણવકો ખિલાવે. તાપાછે યહ સઘરો મહાપ્રસાદ વૈષ્ણવકી જુઠિન ભયો. ઔર વૈષ્ણવકી સામર્થ્ય ન હોય તો ઔર અપનેં કાર્ય ઐસેંતેસે ચલાવેતો ગાયકો ભાગતો અવશ્ય દે. ઔર યહ રસોઇકરેહે તવ ગાય, પૃથ્વી, મનુષ્ય, દેવતા, પિતૃ યે સબ આશા કરતહે. સો જબ ગાયકો ગ્રાસ કાઢે તવ સઘરે તૃપ્ત હોય. તાતેં ગાયકો ભાગ અવશ્ય કાઢનેં. જો યહ વૈષ્ણવ પ્રાણી માત્રકેં ધર્મહે. ઔર શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રીમેં અપનો મન ચલાવનો નહીં ઔર કદાચિત્ ચલાવે તો મહાપાપી હોય. ઔર શ્રીઠાકુરજી આરોગેં નહીં. ઔર સિદ્ધ સામગ્રી, કાહુકો દિખાવનો નહીં. ઔર શ્રીઠાકુરજીકેં લિયે ફલ પુલ સામગ્રી કરી હોય તો તામેં તેં સ્ત્રી, પુત્રાદિકકેં, કાહુકો દિખાવે નહીં. જો લૌકિક પ્રીતિતેં કાહુકો દેય, ઔર લેયતે બૈહિર્મુખ હોય જાય. ઔર યાકેં સ્વધર્મ જાય. શ્રીઠાકુરજી અંગીકાર ન કરે. તાતેં ભગવદ્સેવા હે સો ગોપ્યહે સો કાહુકેં જતાવે નહીં. જો સેવા પ્રગટ કરિ અપની પ્રતિષ્ટા બઢાવે તેં તાકો પાખંડી કહિયે. સો તાકી સેવામેં કછું પુષ્ટિમાર્ગકો ફલ નાહીં. ઔર પાખંડ કરીવેવારે

કે હૃદેમેં લૌકિક આવેશ આવેં, સો લૌકિક આવેશતેં બહિર્મુખ હોય. ઓર સેવામેં પ્રતિબંધ પરે સો પાખંડકો મલ લોભ હે. સો જબ લોભ છુટે તબ પાષંડ ન હોય. ઓર લોભ કે લિયે જગતમેં પાષંડ કરતહે સો વહ પાષંડી હોય તાકો અન્યાશ્રય હોય જાય, તાકરિકે લોભકે વશ તે જ્ઞાન વિવેકકો ફલ જાત રહે, સો એસેં લોભી પાખંડી કે હૃદયમેં કબહુ ન બિરાજે, તાતેં સેવા થોરીહી કરે, યથાશક્તિ કરેં, તાકો કછુ બાધક નહીં, સો થોરેહી ભગવદ્ ધર્મસોં વાકે સધરે કાર્ય સિદ્ધિ હોય જાય, ઓર બહુત કરે ઓર પાખંડ સહિત હોય તો ભગવદ્ ધર્મ ન બઢે, તાતેં અલૌકિક રીતસોં સેવા કરે, સો શ્રીઠાકુરજીકે જનેતે કાર્ય હોયગો ને લોગન કે જને તે કછુ સિદ્ધ હોય નહીં. ઓર વૈષ્ણવકો યહ ધર્મ હે ને ઉત્તમ સામગ્રી હોય સોં શ્રીઠાકુરજીકો સમર્પે, ઓર અપને પાસ દ્રવ્ય ન હોય તો મનમેં તાપ કરિકેં કહેને યહતો પ્રભુન લાયક હે. ઓર જહાં તાઇ બને તહાં તાંઇ ઉત્તમ સામગ્રી તથા નૌતમ વસ્ત્ર ઓર ફલપુલ થોરોહુ બને તો અવશ્ય લાવનોં, સો ગૃહ સ્ત્રીકોં વિચાર નાહીં કરનોં, શ્રીઠાકુરજીકુંતો સ્નેહ અત્યંત પ્રીયહે, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદમેંઇ જહાં તાંઈ બને તહાં તાંઇ અંગીકાર કરાવનોં, ઓર શ્રીઠાકુરજીકો સુગંધાદિક અત્યંત પ્રીય હે, સો યથાશક્તિ સમર્પે ઓર સુગંધ ન બને તો મૃતિકામેં પાણિ ડારિ સુગંધકે ભાવતે શ્રીઠાકોરજીકો સમર્પે, સો એસે ભાવતે સધરી વાત સિદ્ધ હોય, ઓર શ્રીઠાકોરજીકો તુલસી અત્યંત પ્રીય હેં, સો શ્રીઠાકોરજીકે ચરણારવિંદમેં નિત્ય નેમસોં વિધિપૂર્વક સમર્પની, ઓર તુલસી સમર્પતી બિરિયાં ગધકો પાઠ કરનોં, સો શ્રીઠાકુરજીકે ચરણારવિંદકો સંબંધ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી દ્વારા ભયો હે તાતે શ્રીઆચાર્ય શ્રીમહાપ્રભુજીકો સર્વોપર જનેં. ઓર તુલસીહે સો વૃંદાકો સ્વરૂપહે. પતિવૃતાહે, ઓર ભક્ષ્ય તુલસીકે બીજ હે તાતે દ્રઢ સંબંધ ભયો જનના તાતે ચરણોમેં સમર્પનો. તવ જાદિન જ સમયે શ્રીકૃષ્ણ સંબંધ ભયો તા સમય અપને ગુરૂકે સનમુખ ને શ્રીઠાકુરજી હે તિનકો સ્વરૂપ અપને શ્રીઠાકુરજીપેં જાનિ સમર્પે. કાહે તેં ચરણારવિંદ કે દ્રઢ સંબંધ ભયો હે સો ચરણસ્પર્શ કરે તેં પ્રીતિ બઢેં. ઓર તુમારે ચરણારવિંદમેં ભક્તિહે, સો ભક્તિ વૃદ્ધિ હોય. ઓર યા પ્રકાર વિચારે જો કહાં ભક્તિરૂપી ચરણારવિંદ અલૌકિક, ઓર મેરો હસ્ત લૌકિક, પરંતુ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકી કૃપાતેં યહ પદાર્થ પ્રાપ્ત ભયો હે. ઓર પ્રભુ મોંકો ચરણસ્પર્શ

કરાયો હે. તહાં પુતના મોક્ષમેં શ્રીઆચાર્યજી લિખેહૈં ને પુતનાને સોલહ હજાર બાલકનકે પ્રાણ લીયે, સો પુતનાકેાં પ્રભુ દુષ્ટ ભાવતેં મોક્ષ કીયે. ઔર બાલકહુ ભક્તભાવ સેાં શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં રહે. સેા શ્રીઠાકુરજીને યહ વિચારી ને સોલહ હજાર ભક્તહૈં સેા તિનકું પુતના રાક્ષસીકે સંગતેં અસુરાવેશ ભયેા હે. સેા અસુરાવેશ જગદીશ શ્રીઠાકુરજીકે હૃદયમેં હે તેા હુ મિટયેા નહી.તાતેં ભક્તિરૂપ ચરણારવિંદ-કેા સંબંધ હેાય તવ અસુરાવેશ મિટે. સેા યહ વિચારીકેં બ્રહ્માંડ વાટકી મૃતિકા ખાઇ, બાલ ચરિત્ર દિખાયે, સેા ઉન ભક્તનકે અર્થ આપ મુખમેં માટી ખાયે તવ યે ઉપરકેા ચરિત્ર દિખાય વ્રજકે બાલક તથા વેદરૂપ શ્રીબલદેવજી ઇનનેં શ્રીયશોદાજીતેં કહ્યેા ને શ્રીઠાકુરજીનેં મૃતિકા ખાઇહે. ઇતની સુનિકે શ્રીયશોદાજી શ્રીઠાકુરજીકે પાસ આઇ સેા ડરપાયકે કહેં ને શ્રીઠાકુરજી સાચી કહેા ને તુમનેં માટી કયેાં ખાઈ હૈં ? તવ શ્રીઠાકુરજી કહે ને “ મૈયા મેને માટી નહીં ખાઇહે.” સેા યહ લીલા કરિ અપની પુરૂષેાત્તમતા જતાઈ, સેા શ્રીબલદેવજી ઇશ્વરહૈં તેાહુ જાને નાહિ, ને જીતનેા પ્રકાર શ્રીઠાકુરજી જતાવેં તિતનેાં જાનેં તવ શ્રીયશોદાજીકેા મુખ ખેાલિ બ્રહ્માંડ દિખાયેં સેા યહ મૃતિકાકેા પ્રસંગ અત્યંત ગેાપ્યહે. સેા યા પ્રકાર ચરણામૃત દેકેં સેાલ્હૈં હજાર બાલક પુતનાકે શુદ્ધ કિયે. તાપાછેં વૃતચર્યા પ્રસંગમેં ચીરહરણ લીલા કરી. સેા ચીર દેકેં ચીરદ્વારા ઇનકે પુરૂષાર્થકેાં સ્થાપન કીયેં. તબ રાસકી અખંડ રાત્ર દેખનકી જોગ્યતા ભઇ, સેા અલૈાકિક રાત્રિ દિખાયેં. ઔર વરદાન દિયે ને શરદમેં રાસલીલામેં દાન હેાયગેા, કાહેતે ને ચરણારવિંદકે સંબંધતેં ભક્તિ સિદ્ધિ ભઇ, તાતેં ચરણામૃત લેનેાં. ઔર તુલસીં ચરણારવિંદપેં સમર્પની. ઔર ચરણસ્પર્શ કરનેાં, યા પ્રકાર નેમ રાખે તબ ભક્તિ બઢે, તબ પુષ્ટિમાર્ગકે ફલકી પ્રાપ્તિ હેાય. ઔર તુલસી હે સેા જિતનેા ભગવદ્ ધર્મમેં પ્રતિબંધ હે. તીતનેાં સબ દૂર કરિ અલૈાકિક દેહકી દાતાહે ઔર તુલસીકેાં અલૈાકિક સ્વરૂપ હૈં, સેાઇ કહેં ને પુષ્ટિમાર્ગમેં મુખ્ય શ્રીસ્વામનીજી વિના રંચક ફલકી પ્રાપ્તિ નહીં હે. સેા તુલસી શ્રીસ્વામિનીજીકે અંગકેા ગંધહે. તાતેં શ્રીઠાકુરજીકેા અત્યંત પ્રિયહે સેાઃ—

॥ શ્લોકઃ ॥ પ્રિયાંગગંધસુરભિતુલસીચરણપ્રિયે
સમર્પયામ્યહં દેહિ હરેર્દેહમલૌકિકમ્ ॥ ૧ ॥

સેા યા ભાંતિસેા તુલસી બડેા પદાર્થ હૈં, ઔર પતિવૃતા પાર્વતી, જાનકી

ઇત્યાદિકનકી આધિદૈવક પતિવ્રતાહેં સો ગોવિંદ સ્વામિ ગાયેહેં:—

શ્રી અંગ પ્રભૃતિ જેતી જગજુવતી ॥
બાર ફેરિ ડારો તેરે રુપ પર ॥ ૧ ॥

યા પ્રકાર અલૌકિક ભાવ જનિ તુલસી સમર્યે. ઔર વૃંદા રૂપ તો મર્યાદા માર્ગકી રીતિસેં જગતમેં દિખાયેહેં. ઔર જ દિન શ્રીઠાકુરજીકી સેવા તથા ચરણસ્પર્શ ન બનેં તા દિનકેં જનનેં જે મિથ્યા ગયો સો યહ જનિ તાપ કરનેં. ઔર વારંવાર અપનેં સ્વરૂપકી ભાવના કરની. સો યહ ભાવ અત્યંત દુર્લભહે. ઔર દાસભાવ લાયક પ્રભુકી ટહેલ કરની. તાતેં પ્રભુ પ્રસન્ન હોંય, ઔર વિચારકેં અપરાધકેં ભય રાખનેં, ભય વિના પીતિ ન હોય. તાતેં પ્રભુનકો ભયહે, ઔર સ્નેહ તો અત્યંત દુર્લભ હે ઔર સ્નેહ વિના સધરી ક્રીયા વૃથા જનની સો બડો પદાર્થહે, સો યા પ્રકારસેં ભગવદ્ સેવાકેં નેમ અપને પુષ્ટિમાર્ગકો ધર્મ ભગવદીયસેં મિલિકેં પાળનેં. ઔર ભગવદ્ધર્મતેં શ્રીઠાકુરજીમેં સ્નેહ હોય, ઔર દુઃસંગમે અપનેં ધર્મ જાયવેમેં ભય હોય, ઔર સત્સંગતેં સદા ભક્તિ હોય, ઔર ધર્મ ગયો તવ સબ પાપરૂપક ભયેં તાતેં ભગવદીયતેં પ્રીતિ સહિત મિલાપ રાખેં તાતેં યાકો કલ્યાણ હોય. યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ વૈષ્ણવનકેં શિક્ષા દીયેહે.

૨૨ ઇતિ શ્રી બાવીસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ ઔરહુ શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટ પ્રતિ કહતહેં. જે વૈષ્ણવકેં સખડી, અનસખડીકો વિચાર રાખનેં. ઔર ન સમજત હોય તો પુષ્ટિમાર્ગિય ભગવદીય સેં રીતિ ભાંતિ પુછની, ઔર વૈષ્ણવકો સામગ્રિમેં ઔર મહાપ્રસાદમે વિચાર રાખનેં. જે સામગ્રીમેં શ્રીઠાકુરજીકી સત્તા જાનનેં, મહાપ્રસાદમેં વૈષ્ણવકી સત્તા જાનની, અપની સત્તા ન જાનનો. સામગ્રીકી સેવા પવિત્ર હોય, ખાસા જલસેં હાથ ધોય વિવેક વિચાર સહિત સ્પર્શ કરે, અચ્છો ભાવનીક વૈષ્ણવ હોય: તાકે હાથ સિદ્ધિ સામગ્રી દિવાવની તથા ટહેલ કરવાવનેં. ઔર જહાં તાંઇ બને તહાં તાંઈ સિદ્ધ સામગ્રીકેં કાર્ય આપુહી કરનેં. ઔર જે શાકાદિકકી સામગ્રી બજારતેં મંગાવેં સો નામધારી વિના કાહુપેં ન મંગાવેં. ઔર જે બને સો છોટી મોટી સેવા આપુહી કરેં. ઔર કુટુંબમેંતેં જાકી અત્યંત પ્રીતિ હોય તાસેં કરાવે. ઔર આપ પવિત્રતામેં રહે. ઔર

પવિત્રહીં કાર્ય કરેં ઔર રસોઇ શુદ્ધ પોતકે રાખેં. ઔર રાજભોગ પાછેં પાત્રાદિક માંજીકે ધરે. ઔર સખડીમેં બડી પવિત્રતા રાખેં, સો એક એકસે છી ન જાય. ઔર અપવિત્રતાસેં બુદ્ધીકી હીનતા હોય, તાતેં મલિનતાસેાં ન રહનેાં, ઔર મેલે બહુત વસ્ત્ર ન રાખનેાં, સેા કાહેતે જો વૈષ્ણવકે પાસ વૈષ્ણવ બેઠેં તબ ભગવદ્ ચર્ચા વાર્તા કરેં, તહાં સર્વથા પ્રભુ પધારેં, સેા તિનકેા ઉન વસ્ત્રનતેં વાસ આંવેં. સેા યહ ભાવ જાનિકેં વસ્ત્ર ઉજ્વલ રાખેં. ઔર ભગવદ મંદિરમેં આપુકેાં જનેાંપરે તવ ગ્લાનિ આવે, તાતેં ફટે મેાટેકી કછુ ચિંતા નહીં. અપને દેહકે અર્થ જેસેા બને તેસેા પહેરેં, પરંતુ બહુ મેલેા ન રાખે, ઔર અપનેં દેહકે અર્થ કાહુકે દિખાયવેકે અર્થ આછેા કપડા નાહીં પહરે, યહ દાસકેા ધર્મ હે. ઔર સૂકર, શિયાળ, ગર્ધભ, કુત્તા, ધેાબી, નીચજાતિ, ચાંડાલ, ભંગી, ચમાર, આસુરી, સુતકી, રજસ્વલા, છાપકી, સર્પ, ઇત્યાદિકનકેાં છુવેતેા તત્કાલ ન્હાય ડારે. ઔર છીવેકે સ્પર્શતેં દીનકેા છુયેા દિનમેંહીં ન્હાય, રાત્રકેાં છુયેા રાત્રમેં ન્હાય, યહ વેદ સ્મૃતિ શાસ્ત્રમેં કહ્યાહેં. ઔર મહાપ્રસાદ ઉત્તમ ઠેારકેા લેય, યા પ્રકાર આચાર વિચાર સું રહે. ઔર યા પ્રકાર પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિમેં ન સમઝે તેા ભગવદીય વૈષ્ણવતેં પુછયેાં ચાહિયે. ઔર ઉત્સવાદિકકેાં લેાપ ન કરનેાં, કયેાંકે, જબ ઉત્સવ આવતહે ઔર શ્રીઠાકુરજીકેાં પરમ આનંદ હેાયહે. જો ફલાનેાં ઉત્સવ આવતહે. ઔર શ્રીઠાકુરજીકેાં ઉત્સવ ન કરાવેતેા શ્રીઠાકુરજી અપ્રસન્ન હેાય જાય તાતેં ઉત્સવ યથાશક્ત સર્વથા કરનેાં, સેા વિધિપૂર્વક કરનેાં. ઔર મનમેં દુઃખ પાયકેં ન કરનેાં, ઔર કાહુકે આગે અપની બડાઈ ન કરની, જો મેંને ઉત્સવ કીયેા. ઔર લૈાકિક વૈદિક કાર્ય આય પડે તેા ટારનેાં નહીં. અપને કાર્ય આય પડે તેા વૈષ્ણવકે ઘર તથા અપને ઘર વૈષ્ણવ પાસ કરાવેં. સેા લૈાકિક કાર્ય અર્થ અલૈાકિક શ્રીઠાકુરજીકેા ઉત્સવ ટારે તેા શ્રીઠાકુરજી કુઢે. ઔર જીવકે ઉપર અપ્રસન્ન હેાય. તાતે અલૈાકિક કાર્યમેં મન રાખે, ઔર લૈાકિક વૈદિક આવશ્યક હેાયસેા કરે, ઔર પુત્રાદિકકેાં વ્યાહ કરે, તબ મર્યાદી હેાય તહાં તિનકેા ઘર પુષ્ટમાર્ગકી રીતિસેા મહાપ્રસાદ લેય. ઔર અન્યમાર્ગકી રીતિ હેાય તેા મહાપ્રસાદ ન લેનેા. ઔર લૈાકિક કાર્ય કરનેાં હેાય તેા શ્રીઠાકુરજીકેા વસ્ત્ર, સામગ્રી પહલે કરની. ઔર લૈાકિકકેા કાર્ય પાછેં કરનેા. ઔર નાત જિમામની હેાય તેા પ્રથમ શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી કરે, પાછેં શ્રીઠાકુરજીકેા ભેાગ ધરેં, તાપાછેં વૈષ્ણવકેા લિવાવે. ઔર

વૈષ્ણવકો લિવાયે પાછેં શ્રીનાથજીકી તથા ગુરૂનકી યથાશક્તિ ભેટ કહાઢેં. ઔર શ્રાદ્ધદિકમેં વૈષ્ણવકોં ન લિવાવેં. ઔર સદા જાકે ઘર લેત હોંય સોતા ભાંતિસો લિવાવે. ઔર લૌકિક ભાવતેં બ્રાહ્મણ ઔર જતિકો લિવાવેં, ઔર અલૌકિકમેં કાર્યમેં વૈષ્ણવકોં કરેં તહાં ઔરકે કરેકો પ્રયોજન નહીં. ઔર લૌકિકમેં કોઇ જતિકોં બુરો માને તો વાકોં પ્રસાદ દેકેં પ્રસન્ન કરેં, તાતેં અપની માર્ગકી નિંદા ન કરાવે, જો કાહેતેં સુદૃઢ ભક્તિ ભઇ નાહીંહે, તાતેં મનમેં નિંદાતે દુઃખ હોય. દૃઢ ભક્તિ વારેકોં તો કછુ લૌકિક વૈદિક સોહાય નહીં. વાકો તો કેવળ અલૌકિકહીતે કામ હે, યા પ્રકારસોં રહનોં. ઔર જહાં તાંઇ ભક્તિ દૃઢ નહીં તહા તાંઇ યહ જાને જો મેરી ભક્તિ મેં કોઇ પ્રતિબંધ ન કરે ઔર લૌકિક વૈદિક કરેં, તાતેં શ્રીઠાકુરજીકી સેવા નિર્બાધતાતેં કરે. ઔર મનમેં ખેદ હોયસો ન કરેં. ઔર પુષ્ટમાર્ગિયસોં કોઇ વાતકો અંતરાય ન રાખે. ઔર કપટછલ ભગવદીયસોં ન રાખેં. ઔર લૌકિક વૈદિકકો કાર્ય હીન જાનેં, સો યહ પુષ્ટિમાર્ગકી રીતિ સર્વોપર જાનેં. ઔર ઇન ઇન્દ્રીયનકે વિષયાદિકન તેં શ્રીઠાકુરજીકો આવેશ જા.. રહે. ઔર કહેંહેં "विषयाक्रांतदेहानां नावेशः सर्वथा हरेः" સો યા પ્રકાર કરિકેં શ્રી આચાર્યજી મહાપ્રભુજી કહેહેં, સો સેવા બરાબર ધર્મ નહીં સો વૈષ્ણવકોં બહુત કઠિન હે. ઔર વૈષ્ણવકો વિવેક વિચારસોં સર્વ કાર્ય કરનોં. દેશ કાલ સમયકો વિચાર રાખનોં. બુરેકો નિકટ ન જનોં. ઔર વાસુ સંભાષણહું ન કરનોં. સેવા બનેં સો ઉત્તમ કાલ, ઔર વ્રજ ભૂમિ ઉત્તમતે ઉત્તમ ભૂમિ જાનનો જે જહાં શ્રીપુરૂષોત્તમકી નિત્યલીલા સ્થિતિ હેં. ઔર રાત્રકોં સયન કરનો તબ પ્રાતઃકાલકી સેવાકો સ્મરણ કરનોં. ઔર શ્રીઠાકુરજીકે, શ્રીમહાપ્રભુજીકે કીર્તનકરિ સોવનોં, ઔર કીર્તન નઆવે તો શ્રીમહાપ્રભુજીકોં, શ્રીગુસાંઇજીકો તથા ગુરૂનકો સ્મરણ કરિકે સોંવનોં સો સબનકે નામતેંસવેરો દિન ઓટોખરો બોલ્યો હોયતો સબ સુખરૂપ હોય જાય. જેસેં રાત્રકે ફલતેં સગરે દિનકોં પ્રસાદ દુધવત ગુન કરે. તા સમય ચરણામૃત લે સોવેતો વાકોં દુઃખ સ્વપ્નમેં હું નહીં આવે ઔર નિદ્રતો મૃતક બરાબરિહેં. સો શ્વાસ આવે તથા નહીં આવે તાતેં ચરણામૃતકોં સંબંધ મુખમેં બન્યોં રહેં, સો સર્વથા દુરગતિ ન પાવેં. યા પ્રકારસોં વૈષ્ણવ યા કાલમેં સાવધાન હોયકેં રહે, તવ બચેં. સો યા પ્રકાર શ્રીગોકુલનાથજી કલ્યાણભટ્ટપ્રતિ કહેંહેં.

૨૩ ઈતિ શ્રી તેઈશમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અબ શ્રીગોકુલનાથજી ચોવિસમેં વચનામૃત કહતહેં, ને વૈષ્ણુવકેાં યહ ભય રાખનેાં ને મેરી ભગવત્ સેવામેં અંતરાય ન હેાય યહ ભાવ રાખનેાં, ઔર સેવાકે અર્થ લૈાકિક કુટુંબકેા, પરેાસી તથા રાજા દેશકાલ, સઘરેા દુઃખ સહનેાં, ઔર જનનેા ને યહ દુઃખહે સેા તેા દેહ સંબંધી હે, સેા કેાઈ કહા કરેંગેા. ઔર ભગવત્ સેવા મેાકું ચહિયે. ઔર દુઃખ સુખતેા જગતમેં જહાં જાયગેા તહાં યાકેા સિદ્ધિ હે પરંતુ ભગવત્ સેવા તેા બહુત દુર્લભહે. તબ અત્યંત પ્રભુ કૃપા કરેં તબ ભગવદીયકેા સેવાકેા સંયેાગ બને. ઔર અપનેં મનમેં યહ જાને ને જહાં તાંઈ યહ દેહહે તહાં તાંઇ યહ દુઃખહે, ઔર લૈાકિક દુઃખ સુખ મેરે સંગ નાહીંહેં. તાતે દુઃખ, સુખ પાયકે સહન કરે. ઔર કહેં ને યહ સેવા મેરે જન્મ જન્મકેાં કલ્યાણ કરતાહે. તાતેં યા જન્મમેં દુઃખ ભયેાતેા કહા? પરંતુ સેવાતેા બનતહે ઔર લૈાકિક વૈદિકકે લિયે દેશ-દેશનમેં કિતનેાં દુઃખ સહતહેં. સેાતેા તુચ્છ પદાર્થહે. ઔર યહાં અ-લૈાકિક ભગવત્સેવા તાકે અર્થ ને દુઃખ પાવેંતેા આનંદ પાયકેં સહનેાં. ઔર ભગવત્સેવા મન લગાયકે કરનેાં. ઔર શ્રીઠાકુરજીકી સામગ્રી તથા નેગ બાંધે, સેા નેગ રંચકહુ ઘટાવે નહીં, તાતેં અપની સામર્થ્ય દેખિકેં નેગ બાંધે. ઔર નેગ બાંધે પાછે ન કરે તેા પ્રભુ નેગ વિના દુઃખ પાવે. યહ ભક્તિ માર્ગ મેં નેગકી પ્રભુ આશા કરતહે, સેા લૈાકિક દૃષ્ટાંતતેં જનનેાં, જૈસેં કેાઇ વૈષ્ણુવકેા મહાપ્રસાદ લિવાવે, સેા વાકેા એક દિન ઘટતા ધરેં તેા વહ ભુખ રહેં, તા ભાવતેં વિચારિકેં નેગ બાંધનેા. ઔર ને કેાઇ વૈષ્ણુવ સેવામેં ચતુર હેાય તેા વાકેા સેવામેં રાખનેાં. ઔર કાહુકેાં સામગ્રી આવેં, કેાઈ બીડા આછેા બાંધિ જનેં, કેાઇ સુંદર માલા ગુંથ જનેં, ઔર કેાઈ સુગંધ, અતર, પ્રુલેલ, અરગજા, ચેાવા ઔર રીતિ ભાંતિ જનેતેા વાકેાં સેવામેં રાખે. ઔર કેાઈ કુલ્હે ટીપારેા, વસ્ત્રનમેં બાંધિ જને તેા તિનસેાં કરાવે. સેા યા પ્રકારસેાં પ્રીતિ પર્વક સેવા કરે. ઔર જમેં ગુણ બહુત હેાય ઔર પ્રીતિ ન રાખે, તાસુ કછુ ન કરાવે. ઔર થેારેા ગુણ હેાય, પ્રીતિ તેં કરે, તાંસેા સેવા કરાવે. અપનેકેા કછુ ગુણ આવત હેાય, ઔર કેાઈ વૈષ્ણુવ શ્રદ્ધાપૂર્વક પૂછે તેા કહેં પરંતુ આપતે ઠેારઠેાર ન કહત ડેાલે ઔર અપને ગુનકેા અભિમાન ન કરે, પ્રીતિ પુર્વક વૈષ્ણુવકેાં બતાવનેા, ઔર આપતેં નયેાં વૈષ્ણુવ હેાય તેા વાકેાં આછેા જાનનેા, ઔર આપુનતેં પ્રથમ હુએ વૈષ્ણુવકી કાનિ રાખની,ઔર જાને ને યે વૈષ્ણુવહે,ઔર મેાતે બડેા બડ

ભાગીહે, ઓર પ્રભુનને ઇનકેાં બાલપણે તે અંગીકાર કિયેાહેં. ઓર ભગવદ્ ધર્મમેં છેાટેા બડેા ન જાનેં, કૃપાકું દેખેં. ઓર કાહુકેાં શરનિ આવતહી આછી દીશા હેાતહેં ઓર કાહુકેાં જન્મ વિતીત હેાય જાય. ઓર કછુ ન સમઝે તાતે યા માર્ગમેં બડેા છેાટેકેા પ્રમાન નાહી. ને યા માર્ગમેં તેા કૃપાહીકેા વિચાર હે. ઓર પુષ્ટિમાર્ગમેં શરન આવે જાકેા સુજાતિ જાનનેાં, ઓરતે અપનેાં ધર્મ ગેાપ રાખનેાં. ઓર ને વસ્તુ પુષ્ટિ માર્ગમેં અંગીકાર કીની હે, તાહીકેાં સમર્પે, ઓર સેાઇ મહાપ્રસાદ લેય. ઓર તરબુજા, મુલી, ગાજર ઇત્યાદિક નિષિદ્ધ હેં, ઓર વેદ-મેંહુ વર્જિતહેં, તાતેં કબહુ ન લેય. ઓર શાસ્ત્રમેં વેંગનહું નિષિદ્ધ હેં. પરંતુ પુષ્ટિમાર્ગમેં તેા લીને હેં. તાતે વેંગન ભેાગ ધરિકેં લેય ઓર લેાંન ડારેા શાક ઓર ખીર શાસ્ત્રમેં સખડીમેં કહેહે તાકેા અનસખડીકી રીતિ કરે. શાકાદીકમેં અગ્નિતેં ઉતારિ કેં પાછેં લેાંન ડાર્યેા ચાહિયે. થેારેા બનેસેા પુષ્ટમાર્ગકી રીતિસેાં કરનેા. પુષ્ટિમાર્ગકી રીત બહુત બડીહે સેા બડીહે. ઓર માર્ગકી ક્રિયાસેાં કછુ ફલ નાહીહે. સેા ગીતામેં કહેહેઃ—

॥ સ્વધર્મે નિધનં શ્રેયઃ પરધર્મો ભયાવહઃ ॥

સેા પરાયેા ધર્મ ભય ઉપજાવેહે. તાતે કછુ કાર્ય ન હેાય. ઓર અપનેં પુષ્ટિમાર્ગમેં રીતિ પ્રમાન કરેં થેારેાહી કરેં, ઓર શ્રી આચાર્યજી મહા-પ્રભુજીકેા આશ્રય કરે તેા વા ધર્મતે પ્રભુ પ્રસન્ન હેાય. ઉત્સાહસેાં બને સેા કરે. કાહુકી લૈાકિક પ્રતિષ્ટા કરિકેં ન કરેં. તવ વામેં શ્રીઆચાર્ય જીકી કાનિતેં શ્રીઠાકુરજી પ્રસન્ન હેાય. ઓર પ્રભુ પ્રસન્ન ન હેાય તબ યાકેા કિયેાં કહા ? તાતે પ્રભુનકેતેા એક મનહીકી અપેક્ષા હે. ઓર શ્રીઠાકુરજીકેતેા કેાઇ વાતકી ઘટતી નાહીં. વૈષ્ણવકેા જૈસેા ભાવ હેાય તેસેા અંગીકાર કરેં તેસેાઇ દાન કરેં. તાતેં વૈષ્ણવ અપની યેાગ્યતા છેાડિ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીકેાં આશ્રય કરેં. ઓર લાકિક વૈદિકમેં લેાક નિષ્ટા દિખાય અપનેાં ધર્મ ગેાપ્ય રાખેં. તહાં લૈાકિક વ્યેાહાર બનેંતેા કરે જાનેાં. તામેં ને ભગવદ્ ઇચ્છાતેં આયપ્રાપ્ત હેાય તામેં તે શ્રીનાથજીકેા અંશ પ્રથમ કાઢિયે. તાપાછેં ગુરૂનકેા કાઢિયે. સેાઉ થેલી ન્યારી કરિકે ધરત જૈયે તથા ગામમેં કેાઇ વૈષ્ણવકે પાસ ધરત જૈયે. અપનેં ઘર દ્રવ્યકેા કબહુું ન ધરિયે, સેા કહાજાને કેાઇ સમય કેસી કઠિનતા આય પડે, તેા છિનમેં ધર્મ છુટિ જાય. યહ દ્રવ્ય કેાઈ સમય ભગવત્ધર્મકેા નાશ કરે. સેા ગામમેં કેાઇ પ્રમાનીક વૈષ્ણવ હેાય

તાકે ઘર ધરત જૈયે. સો શ્રીજીકેાં ભેંટીયા આવે સો તત્કાલ દે દેય. યહ ન જાનેં ને મેંહીં જઉગેા, તબ લે જઉગેા. ઔર ગામમેં ગુરૂ હેાય તેા ભેંટ કાઢિ ભેંટ કરિ આવેં. ઔર દુસરે ગામમેં હેાયતેા હુંડી કરિકે પઠાવેં. ઔર કેાઇ વૈષ્ણવ ભરેાંસેકેા હેાય તેા વાકે હાથ પઠાવેં. સેા કાહેતેં ને યા કાલમેં દ્રવ્ય ઔર પરસ્ત્રી એ ભગવદ્ ધર્મકેા નાશ કર્તા હેં. સેા શ્રીભાગવતમેંહું કહ્યોહે, ને કાષ્ટકી પુતરીકેાહુ સંગ ન કરનેાં. કયેાંકિ ચિત્ર લિખી પુતરીકેાં દેખેંતેં વિકાર મનમેં હેાતહે. તાતેં પરાઇ સ્ત્રીકેા સર્વથા ત્યાગ કરનેાં. ઔર વાંકેા કાલરૂપ જાનનેાં. ઔર શ્રીગેાવર્ધ્ધનનાથજીકે તથા અપને ગુરૂનકે દર્શનકી સદા સર્વદા આરતિ રાખનેાં. ઔર યહ ન જાનનેા ને મેં દેાય ચારિ બેર હેાય આયેાહું. સેા જ્યેાં જ્યેાં દર્શન કરે ત્યેાં ત્યેાં અધિક તાપ કરનેાં. જાનેં ને દર્શન કરિવેકેા ફલ કૃપા કરિકેં દીનેાહે. ઔર યાહી ભાંતિ શ્રીયમુનાજીકે જલ પાનકેા તાપ રાખનેાં. ઔર શ્રીગેાવર્ધ્ધનનાથજીકે ટહેલવા વ્રજમેં રહત હેં, તિનસેાં દેાષભાવ ન રાખનેાં. ને કાહેતેં કિ વૈદિક શાસ્ત્રમેં કહેહેં, ને યા જગત શ્રીઠાકુરજીકેાં ક્રીડાભાંડહેં સેા સગરેા જગત કાષ્ટકી પુતરી વત્ હેં સેા પ્રભુ ઉનકેાં નચ્યાવતહે, તેસેં નાચ્યતહેં તાતેં કાહુકેા દેાપ ન દેખેં. ઔર આછી વાત હેાય સેા સમુજાવે. ઔર ન સમજત હેાય તેા ભગવદ્ ઇચ્છા જાનેં, તાતેં દેાષબુદ્ધિ ન રાખેં. તામેં વ્રજ સંબંધી હે સેા પ્રભુકે હે, ને પ્રભુકે વિચારે વિના પ્રભુકે ગામમેં પ્રભુકે પાસ કેસે રહેં, તાતે ઉનકેા અલૈાકિક કરિ જાનેં, ઉનકી સેવા ટહેલ બને સેા કરેં. ઔર આપ ઉત્તમ સ્થલમેં અપરાધકેા ભય રાખેં, ઔર હેારકે અપરાધતેા ઉત્તમ સ્થલમેં ગયે તે છુટેં, ઔર ઉત્તમ સ્થલકેા પાપ વજ્રલેપ હેાય જાય, સેા કેસેં છુટે, તાતેં અપરાધકેા સર્વથા ભય રાખેં. સેા ઉત્તમ સ્થલકેા ભય રાખકેં ખેાટી બાત ન કરેં. ઔર કાનનતેં સુનેબી નાહી. તવ ભાવ દઢ હેાય. તવ પ્રભુ પ્રસન્ન હેાય. ઔર શ્રી ભાગવતકેં એક દેાય અધ્યાયકેા પાઠ કરનેાં. ઔર ચૈતન્યમાર્ગકી ગ્રંથનકી ટીકાકેા શ્રવણ કરે વિના પ્રભુનમેં મન લાગે નાહીં, સેા કાહેતેં ને ગ્રંથન વિના પુષ્ટિમાર્ગકેાં સિદ્ધાંતકેાં ન જાનેં. ઔર વૈષ્ણવકે મુખતેં સુનેં તવ શ્રીઆચાર્યજી તથા શ્રીગુસાંઇજીકેા પુષ્ટિમાર્ગકેા સિદ્ધાંત સેવા ક્રિયા સંપુર્ણ અલૈાકિક જ્ઞાન હેાય. તબ પ્રીતિ બઢે, ઔર જબ પ્રીતિ ઉપજી, તબ યાકેા સંપૂર્ણ કાર્ય સિદ્ધ ભયેા. ઔર શ્રીસુબેાધિનીજી શ્રી-વલ્લભ કુલ વાંચે સેા સુનેં, તથા નિવેદનીકે મુખતેં સુને. સેા લીલાકેા

ભાવ અપનેં હૃદેમેં શુદ્ધ કરિકેં રાખેં, કાહતેં જો ભગવદ્ મહાત્મ જાને વિના પ્રીતિ ન હોય, ઔર સુને વિના જ્ઞાન ન હોય. તાતે ભગવદ્ વાર્તા શ્રવણ અવશ્ય કરે, સો શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી નવરત્નમેં કહે હેં, જો હમ નિવેદન કિયેહેં, પરંતુ ભગવદ્દીયકે સંગવિના, શ્રવણ કિયેવિના, જ્ઞાન ન ભયો તો પ્રીતિ ન હોય, તો પ્રભુ પ્રસન્ન ન હોય. જૈસે જગતમેં દ્રવ્યકો જ્ઞાનહે, તાતેં દ્રવ્યમે પ્રીતિ હે, કાહેતેં જો દ્રવ્યકે ગુણ જ્ઞાનતે સંસારમેં સર્વ જ્ઞાન હોતહેં, સો યાહીતેં હોત હે, તેસેઈ પ્રભુનકે ગુન જ્ઞાનતેં પ્રભુનકો જ્ઞાન હોય. સો સર્વોપર જનિ પ્રીતિ હોય, તાતેં સંપૂર્ણ અલૌકિક કાર્ય સિદ્ધિ હોય. ઔર એતન્માર્ગકે અષ્ટ છાપકે કીર્તન ગાવે તથા સુનિવેમેં પ્રીતિ રાખેં, સો કાહેતેં જો પુષ્ટિલીલાકે દર્શન અષ્ટ છાપમેંહે. ઔર અન્ય માર્ગકે કીર્તન જુગ જુગમેં અંશ કલાતેં કૃષ્ણ પ્રગટ હોતહેં, તિનકે હે તાતેં યહ જાનેં જો અન્યમાર્ગીય કીર્તન અપનેં શ્રીઠાકુરજીકી લીલાકે નહીંહેં. યહ જાનિકેં કીર્તન ન સુનેં. કોઇ અન્યમાર્ગી એતન્માર્ગકે કીર્તન અષ્ટછાપકે ગાવેં તિનકો ન સુનેં. ઔર જેસે જમુના જલ ઔરકે પાત્રમેં હોય તો પુષ્ટિમાર્ગીય કેસેં પીવેં ? જો પીવે તો ભ્રષ્ટ હો જાય. તેસેંઈ અષ્ટ છાપકે કીર્તન વૈષ્ણવકે મુખતેં સુનેં. ઔર શ્રીઠાકુરજીકી સેવા તથા દર્શન કરિકેં નિકસેં તવ પીઠ ફેરિકેં બાહિર નિકસેં ઔર દંડવત્ કરે. તા પાછેં ઔર ઠોર જાય તબ અપરાધ નિવારણ હોય. ઔર શ્રીઠાકુરજીકે સનમુખ દંડવત્ કરે પરંતુ શ્રીઠાકોરજીકે પીઠ પાછેં દંડવત્ ન કરે. તહાં બેઠેંહુ નહીં, સો કાહેતેં જો શ્રીઠાકુરજીકે પીઠ પાછે બહિરમુખતાહે, સો યાકેં હોય. સો દામોદર લીલાકે પ્રસંગમેં શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજી કહેહેં, જો શ્રીયશોદાજી શ્રીઠાકુરજીકેં પકરનકેં આઈ, તવ શ્રીઠાકુરજી ભાજે સો જ્યેાં જ્યેાં શ્રીઠાકુરજી ભાજે, ત્યેાં ત્યેાં પીઠ દીઠી, તબ ક્રોધ બઢયો, ઔર સ્નેહ છુટયો તવ શ્રીઠાકુરજી બંધે તાતેં પ્રભુનકે સનમુખ બેઠનેાં ઔર અપનેં ગુરૂનકો સ્વરૂપ અપને હૃદેમેં રાખિ દંડોત કરિ વિજ્ઞપ્તિ કરેં, જો મહારાજ મેં સંસાર સમુદ્રમેં બુડતહેા. તાતેં આપ બાંહ પકરી કેં કાઢેા તો નિકસી જઉં. ઔર મેરી સામર્થ્યતો નિકસિવેકી નાહીંહે. સો મેં આપકી શરનહેાં. આપકી સેવાકેા ચેારહું. ઔર સાધન કરિકેં હીનહું. ઔર આપકી શરન વિના, આશ્રય વિના, ઔર ઉપાય નહીં હેં. સો મોંસે પતિતકેા કૃપા કરિકે ઉદ્ધાર કરિવેવારે આપુહીહેા સો આપ કૃપા કરેંગે તબ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઇંગે ઔર શ્રીઠાકુરજી અપને

ઘરમેં બિરાજે હેં. તિનમેં ગુરૂભાવ પ્રભુભાવ દોઉ રાખેં. ઔર મુખારવિંદ રૂપ શ્રીઆચાર્યજી મહાપ્રભુજીહેં, યા ભાવતેં પુષ્ટિમાર્ગમેં ભાવહી મુખ્યહેં. સો લૌકિક દષ્ટાંતતેં કહતહેં, જો એક દેહ સંબંધ એક ભાવ સંબંધ. અપની બેટી સો દેહ સંબંધી વહુહે સો ભાવસંબંધી અપની બેટી અપને દેહ તેં પ્રગટીહેં, પરંતુ પરાયે ઘર જાય, ઔર પાલી પોષીહે તોહુ અપને ઘરકી નાહીહે, ઔર વહુ કાહુકીતો પાલી પોષીહે, ઔર કાહુકી બેટીહે, સો ભાવ સંબંધતે ઘરમેં આઇ, ઔર માલિકની ભઇ. કાહે તેં જો જ્યાંહાં ભાવસંબંધ હે સો દઢહે સો જેસે દેહ સંબંધી યાદવ તીનકો ક્ષય ભયો, ઔર ભાવ સંબંધી જે વ્રજભક્ત તિનકો અપનપોં દીયો, તેસેઇ શ્રીઆચાર્યજી પુષ્ટિમાર્ગ પ્રગટ કરિકેં જીવનકું બ્રહ્મસંબંધ કરાયે, ઔર ભાવ સંબંધ દઢ કરિ દીયો, સો એસો દાન ભયોહે પરંતુ પતિવૃત ધર્મમેં ચલે, તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. તેસેંઇ વૈષ્ણવ સાક્ષાત શ્રી પુર્ણપુરૂષોત્તમકો અપનેં પતિ જાનેં, ઔર ઇનહીકે સેવા સ્મર્ણમેં તન, મન, ધન સમર્પન કરે તો પ્રભુ પ્રસન્ન હોય. સો યા પ્રકાર કૃપા કરિકેં શ્રીગોકુલનાથજી આપ કલ્યાણ ભક્તસોં કહે હેં. ઔર પાછે યહ આજ્ઞા કીયેહેં, જો યહ પુષ્ટિમાર્ગકો સિદ્ધાંત અત્યંત ગોપ્યહે. સો કાહુકે આગે મતિ કહિયો. ઔર કેવલ અનન્ય ભગવદિય હોય, તાસોં કહિયો. યહ હમારી શિક્ષાહે સો તુમ જનોગે.

૨૪ ઈતિ શ્રીગોકુલનાથજીકૃત ચોવીસમો વચનામૃત સંપૂર્ણ.

અમદાવાદ.
ખાડીયા, જેઠાભાઇની પોળ.
સંવત ૧૯૬૮ દ્વિતીય આષાઢ
સુદિ ૧૧ બુધવાર.

દાસાનુદાસ
વૈષ્ણવ હરિદાસ ઝવેરદાસના
દીનતાપૂર્વક ભગવદસ્મરણ વાંચશો.

॥ અથ શ્રીગોવર્દ્ધનવાસિ. ॥

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ

શ્રીવિઠ્ઠલેશ સદ્‌ગુરવે નમઃ

સાખી.

બંક[1], સપ્ત[2], રસ[3], દ્રષ્ટહેં[4], દર્શન[5], મનઅભિલાષ[6];
પૂર્ણ[7], લોક[8], મનમથ[9], રઢણ[10]; કુંજસદન[11], નીજબાસ.
શ્યામ બરણ ગિરિવરધરણ; ગોપીજન ચિત્ત ચોર;
વ્રજરાજ કુંવર જ્યામે બસો; સુંદર નંદ કીશોર.

રાગ ગોડી.

શ્રીગોવર્દ્ધનવાસિ સાંવરેલાલ તુમ વિન રહ્યો ન જાય હો;
વ્રજરાજ લડંતો લાડિલે, ધ્રુ૦
બંક[1] ચિત્તે મુસિકાયકેં લાલ સુંદર બદન દિખાય;
લોચન તલપેં મીન જ્યોં લાલ પલ છિન કલ્પ વિહાયહો. શ્રીગો. ૧
સપ્ત[2] સ્વર બંધાન સોં લાલ મોહન વેણુ બજાય;
સુરત સુહાઇ બાંધિકે નેંક મધુરે મધુરે સુર ગાયહો. શ્રીગો. ૨
રસિક[3] રસીલી બોલની લાલ ગિરિ ચઢિ ગૈયાં બુલાય;
ગંગ બુલાઇ ધૂંમરી નેંક ઊંચી ટેર સુનાયહો. શ્રીગો. ૩
દ્રષ્ટિ[4] પરેં જ દિવસતેં લાલ તબતેં રૂચે નહિ અન્ન;
રજની નીંદ ન આવહી મોહિ વિસર્યો ભોજન પાનહો. શ્રીગો. ૪
દર્શન[5]કેં નયના તપે લાલ વચન સુનનકેં કાન;
મિલિવેકેં હીયરો તપેં મેરે જ્યકે જીવન પ્રાણહો. શ્રીગો. ૫
મન[6] અભિલાષા વ્હે રહી લાલ લાગત નયન નિમેષ;
એકટક દેખું આવતો પ્યારો નાગર નટવર ભેષહો. શ્રીગો. ૬
પૂર્ણ[7] શશિ મુખ દેખકેં લાલ ચિત્ત ચોંટયો વાહી ઠોર;
રૂપ સુધારસ પાનકેં લાલ સાદર ચંદ્ર ચકોરહો. શ્રીગો. ૭

લોક લાજ કુલ વેદકી લાલ છાંડયો સકલ વિવેક;
કમલ કલી રવી જ્યોં બઢે લાલ છિનછિન પ્રીતિ વિશેષહો. શ્રીગો. ૮
મન્મથ કોટિક વારને લાલ દેખી ડગમગી ચાલ;
યુવતીજન મન ફંદના લાલ અંબુજ નયન વિશાલહો. શ્રીગો. ૯
યહ રઢ લાગી લાડીલે લાલ જેસેં ચાતક મોર;
પ્રેમ નીર બર્ષાયકે લાલ નવઘન નંદકીશોરહો. શ્રીગો. ૧૦
કુંજ ભવન ક્રીડા કરે લાલ સુખ નિધી મદન ગોપાલ;
હમ શ્રીવૃંદાવન માલતી તુમ ભોગી ભ્રમર ભુપાલહો. શ્રીગો. ૧૧
યુગ યુગ અવિચલ રાખીએં લાલ યહ સુખ સૈલ નિવાસ;
શ્રીગોવર્દ્ધનધર રૂપપેં બલિજાય ચતુર્ભુજદાસહો. શ્રીગો. ૧૨

સાખી.

યહ મેરે અભિલાષ હે, પુરો નંદકુમાર;
યહ છબીપર કોટીક વારણે, તનમન પ્રાણુઆધાર. ૧
કહા કહુ રસના એકહે નહી લક્ષ કરોડ;
કેસે કરકે વર્ણવું, દાસ સદા કરજોડ. ૨

ઈતિ શ્રીગોવર્દ્ધનવાસિ સમાપ્ત.

અથ શ્રીસુંદરવહુજી કૃત ચિંતનનું ઘોલ.

(રાગ-કેદારો.)

નંદનંદન સખી સુંદર વહાલો, ચિંતન તેનું કરિયેજી;
ત્રિવિધ તાપ વામેં સંસારી, લોકલાજ નવ ધરિયે. ચિંતન. ૧
શ્રીગોવર્ધ્ધન વૃંદાવન જમુના, પુલિન કુસુમ દ્રુમ ફુલ્યાંજી
સુંદર કુંજ બહુત વનવેલી, ફલભારેં સઉ ઝુલ્યાં. ચિંતન. ૨
કોયલડી કુહુકુહુ રસમાતી, હંસ મોર સહુ ટોલાં જી;
કુસુમ કુસુમપ્રતિ મધુકર ગુંજે, ગાન મધુર સ્વર બોલ્યાં. ચિંતન. ૩
જલતરંગે શ્રીયમુના માતા, ફુલ્યા કમલ અનંતાં જી;
સીતલ પવન સૌરભ સુખકારી, ત્રિવધ વાયુ વહંતાં. ચિંતન. ૪
ચહુંદિશ અંબ કંદમ જુ શાખા, બહુવિધ વેલી લાંબી જી;

નૂતન પાંન કુસુમ પરવાલી, લટક રહી બહુ આંબી. ચિંતન. ૫
કેતકી ચંપક ગુલાબ માધવી, વેલી સકલ વન છાઇ જી;
મણિમાણિકમય ભુમિ બિરાજે, અદ્‌ભુત કુંજ બનાઇ. ચિંતન. ૬
તકિયા ગાદી સેજ ગલીચા, પુલ તણા તહાં સોહે જી;
પુલ તિવારી ચૌક ચંદ્રવા, મધુપ ગંધ રસ મોહે. ચિંતન. ૭
રૂપ અનૂપમ વ્રજની નારિ, સોળે શૃંગારે સારી જી;
નાના કેલિ કરેં રસમાતી, સંગેં લાલબિહારી. ચિંતન. ૮
બહુવિધ નારિ રંગ રંગ સારી, અંગ વીજલાં ચમકે જી;
ચરણા ચોલી ભૂષણ ભારી, લટકે ઝાંઝર ઝમકે. ચિંતન. ૯
કુંજ તિવારી નવલ વિહારી, રાધા મોહન સોહે જી;
લલિતાજી ત્યાં પાન ખવાડે, નિરખી નિરખી મન મોહે. ચિંતન. ૧૦
એક મુઠા એક વીજણા ઢોરેં, એક તો કુસુમ બનાવે જી;
એક કુસુમ લે હાર બનાવે, આપણે હસ્ત પહેરાવે. ચિંતન ૧૧
ત્યાં એક સુંદરી ચરણ તલાંસે, ખોલા માંહે લીધા જી;
નખમણીને અજવાળે દીઠાં, સોલે ચિન્હ પ્રસિદ્ધ. ચિંતન. ૧૨
પ્રથમ દક્ષણ ચરણ વિચારી, ધ્વજ અંકુશ નિહાળે જી;
પ્રફુલ્લિત કમલ રસભર્યા દીસે, વજ્ર દુઃખ સર્વે ટાળે. ચિંતન. ૧૩
સાથીડો મંગલ સુખકારી, અષ્ટકોણ ઐશ્વર્ય દાતા જી;
જવ ઉર્ધ્વરેખા કલશ ભર્યા, રસ નિરખ નિરખ સૌમાતા. ચિંતન. ૧૪
ત્યાર પછી સખી વામ ચરણનાં, ચિન્હ નિરખવા લાગી જી;
પ્રથમ ગોપદ જાંબુ દેખીને, મચ્છતણી લેહ લાગી ચિંતન. ૧૫
દીઠું ધનુષ જગત જયકારી, પાછલથી ત્રિકોણ જી;
અર્ધચંદ્ર સાતલ સુખકારી, મોક્ષદાયી વ્યોમાન. ચિંતન. ૧૬
નવસત ચિન્હ ચરણતલે શોભા, રક્તવરણ રસ ભારી જી;
દશ નખચંદ્ર મણીની શોભા, કોટિ ચંદ્ર દ્યુતિ હારી. ચિંતન ૧૭
નખમણિ જોત હૃદયમાં આવે, કોટિ તિમિર અઘ કાપે જી;
પુષ્ટિ પ્રકારે અનુભવ પાછે, અધરામૃત હરિ આપે. ચિંતન. ૧૮
ઉપર ભાગે કુંકુમ શોભા, તુલસી સૌરભ ખાણી જી;
ઉંચેથી વનમાલા સુંદર, ચરણકમલ પરસાણી. ચિંતન. ૧૯
દિવ્ય કનકમણિ માણિક હીરા, રત્ન જડિત છબિ રાજેં જી;
જેમજેમ પ્રભુજી ચરણ ચલાવે, નૂપુર કિંકિણી વાજે. ચિંતન. ૨૦

જંઘા ઘુટુરૂણ ઉરુ દે શોભા, કદલીસ્થંભ સમાને જી;
પૃષ્ઠભાગતેં ભારી દીસે, નિતંબ અતિરસ દાંને. ચિંતન. ૨૧
કટિતટ પીતાંબરની શોભા, દિવ્ય કનક છબી રાજેં જી;
ચંચલ થાયે વાયુવશથી, ચમક દામિની લાજે. ચિંતન. ૨૨
રસનાવલિ રસિક મન મોહે, રૂપ અનૂપમ દીસે જી;
કટિતટ ઉપર શોભા નવલી, ભુષણ સકલ વિશેષેં. ચિંતન. ૨૩
નૃત્યસમેં ત્યાં રૂણઝુણ વાજે, શોભા તે શી કેહેવાય જી;
ધૂધરડી એ કામણગારી, નિરખ ચકિત મન થાયે. ચિંતન. ૨૪
નાભી ગંભીર ને કટિ પાતલડી, સિંધ બાપડો લાજે જી;
અંગઅંગ શ્યામ સુભગતા સીમા, ચંદન લિપ્ત બિરાજે. ચિંતન. ૨૫
નાભી હૃદય રોમાવલિ રાજે, નાના અલિગણ પંક્તીજી;
પીન વિશાલ ઉરસ્થલ શોભા, કૂચ કુંકુમની સંગતી. ચિંતન. ૨૬
તે ઉપર વૈજ્યંતી માલા, કંઠથી કટિલગ આવી જી;
દિવ્ય કનક નવરત્ન જડિત, સુજશ સકલ સુછાઈ. ચિંતન. ૨૭
તારાગણ મોતીની માલા, મધ્યતે દુગદુગી પ્રોઇ જી;
સોનાની નિર્મિત મણિમાલા, ગુંજમાલા સોઇ. ચિંતન. ૨૮
ઉપર શ્રીવત્સલાંછન સોહે, તેતો લક્ષ્મી ધામ જી;
સોના સુત્રે મણી પરોયો, કૌસ્તુભ તેનો નામ. ચિંતન. ૨૯
કંઠે પહેરી ઉરપર સોહેં, રાતા રંગે વાંને જી;
જોતિ અનૂપમ મધુર રસાલી રવિશશિ કોટિ સમાને. ચિંતન. ૩૦
ત્રિવલિ કંઠ કનકની દુલરી, શોભા રસિક બિરાજે જી;
કુંદ કુસુમનિ માલા પહેરેં, રાજિત ભક્ત સમાજે. ચિંતન. ૩૧
બાંહે બાજુબંધ દિવ્ય કનકના, ઝુમકડા ત્યાં લટકેજી;
કર કંકણ મોતીના બેરખા, પોહોંચી હીરા ઝલકે. ચિંતન. ૩૨
બીજી દશનખ જોત રસાલી, હસ્ततલી તે લાલ જી;
મુરલી સુંદર સપ્તરંધ્ર સ્વર, બાજે પરમ રસાલ. ચિંતન. ૩૩
બાહુ અજાનુ સ્કંધ અતિ સુંદર, પીતપિછોડી ઓઢી જી;
સુંદર નારી શ્યામ નિહારેં, ભવદુઃખ લજ્જા છોડી. ચિંતન. ૩૪
ચિબુક વજ્ર ભૂષણ અતિ ઝલકે, અધરબિંબ રસ રાતાં જી;
દંતપંક્તિ તે કુંદકલીસી, મંદહાસ રસમાતા. ચિંતન. ૩૫
નાસા સુંદર ચાંચ સૂડાની, નકવેસર નંગ ઝલકે જી;

ગજમોતી તે અદ્‌ભૂત દીસે, અધરબિંબ પર લલકે. ચિંતન. ૩૬
ગંડતે સરસ વિશાલ મનોહર, ચંદન ચિત્ર લિખાવ્યાંજી;
શ્રમજલ કણિકા અલક મધુપસમ, કાજળસરસ શોભાવ્યાં. ચિંતન ૩૭
મકર મનોહર કુંડલ કાંને, જોતી ઝલક રવિ લાજે જી;
સાંખ્યયોગ તે બેઉ જાણો માણિક રત્ન બિરાજે. ચિંતન. ૩૮
મોર મુકુટ સિર દિવ્ય કનકના, નંગ અમોલિક ઝલકે જી;
અર્ધચંદ્ર આકારે દીસે મોતી બાન્હુ લલકે. ચિંતન. ૩૯
ચિત્ર કપોલ તિલક છબિ રાજે, અલકાવલી અતિ ભારી જી;
ભ્રકુટી ઇંદ્રધનુષસી દીસે, કંદર્પમાન નિવારી. ચિંતન. ૪૦
નયનકમલ તેં અતી રસભીના, દીર્ઘ કમલ સમાન જી;
અતિ ઘુર્ણિત અતિ લોહિત લોને, કીકી કરે સનમાન. ચિંતન. ૪૧
પ્રેમસમુદ્ર કૃપારસ ભીની, રસબસ ચંચલતાઇ જી;
સુંદર મુરલી સુધારસ પૂરે, મધુરે મધુર બજાઇ. ચિંતન. ૪૨
તેવી સુંદરી સંગે રાધા રૂપ માધુરી સોહે જી;
સુંદર દાસી ચરણ તલાંસે, નિરખિ નિરખિ મન મોહે. ચિંતન. ૪૩
અંગ સૌરભ તુલસીની માલા, લીલા કમલ ફિરાવે જી;
સૌરભ રસથી મોહ્યા અલિગણ, ગુંજત અંગ લપટાવે. ચિંતન. ૪૪
ચરણકમલ તે લોહિત વરણે, અગંતે કનક સમાને જી;
નવ ષટ ચિન્હ નિહાલે રસસું, તારપછી નખ બાંને. ચિંતન ૪૫
અણવટ વિછિયા નૂપુર સોહે, કુસુંબી કોરે સાડી જી;
નીલાંબર તપ રાતા ચરણા, શ્યામ કંચુકી ગાઢી. ચિંતન. ૪૬
જંઘા ઊરુ છે કદલી જેવી, પુષ્ટિનિતંબ છબિ ભારી જી;
નાભિ ગંભીરને કટિ કેસરીની, કિંકિણિની છબિ ન્યારી. ચિંતન ૪૭
મુકતામાલ દુગદુગી ચોકી, રત્ન ખચિત બહુ હાર જી;
ઉર વિશાલ પયોધર ભારી, દુલરી તેજ અપાર. ચિંતન. ૪૮
કાલીગાંઠી તિનમની શોભા, કંઠ કુસુમની માલા જી;
કૂચ કુંકુમ અતિ સુંદર લીપ્યા, મૃગમદ પત્ર રસાલા. ચિંતન. ૪૯
બાન્હુબંધ રત્ન સુખકારી ચૂરી કંકણ સોહે જી;
પોહોંચી વીંટીને હાથ સાંકલાં, અંગૂઠડી મન મોહે. ચિંતન. ૫૦
બંધુક વરણે અધર રસાલ, દંત તે દાડિમ બીજ જી;
નકવેસરનું મોતી ઝલકે, મંદહાસ તે બીજ. ચિંતન. ૫૧

કરણ ફુલ તે કાંને સોહે, ચિત્રિત ગંડ વિશાલ જી;
ચંચલ નયન કમલેં રંગીલી, મોહ્યા ગિરિધરલાલ. ચિંતન. ૫૨
મૃગમદ આડ લલાટ બિરાજે, ભૃકુટી ધનુષ સમાન જી;
કાજળ નયન ચિકુરલર લટકે, ટીલડી તેજ નિધાંન. ચિંતન. ૫૩
શીશફુલ સેથા રાખલડી, માથે કુસુમ ભરાવ્યાં જી;
બહુદિશ દામિની રત્નજડિત, સુ પીઠ ગોફણા ફાવ્યા. ચિંતન. ૫૪
કંઠ હાથ મોહનજી મહેલી, ચાલી ચરણને ચાલે જી;
સુંદર શ્યામ અધરરસ ભોગી, રસવશ ચકિત નિહાલે. ચિંતન ૫૫
દાસી સુંદરિ ચરણે લાગી, યે સુખ નિરખુ ને ગાઉં જી;
વારંવાર જોઇને રીઝું, વલિ વલિ વારણે જાઉં. ચિંતન. ૫૬
કુંજભુવનની કોમલ ભુમિ, છાયા સરસ રસાલ જી;
જલતરંગને યમુના ઘેહેરી, રાધા મોહનલાલ. ચિંતન. ૫૭
ક્રીડારસ વશ શ્યામ પધાર્યા, સંગે સર્વ વ્રજનારી જી;
નાચે ગાવે ભાવ દેખાડે, વિલસે લાલબિહારી. ચિંતન. ૫૮
હાથ નચાવે ચરણ ચલાવે, કટિની મોડન મીઠીજી;
નયન ચલાવે તાલ મિલાવે, અદ્‌ભૂત ગતિ મેં દીઠી. ચિંતન. ૫૯
રાધા નાચે મોહન નાચે, નાચે સઘળી નારી જી;
થેઇ થેઇ બોલે તાન વગડે, ક્રીડારસ વશ ભારી. ચિંતન. ૬૦
કંકણ વાજે કિંકિણી વાજે, નૂપુર સકલ સમાજે જી;
તાલ મૃદંગ વિવિધ રસ વાજે, સંગિતેં સૂર સાજે. ચિંતન. ૬૧
ક્ષણ એક આલિંગન દે ભાજે, ક્ષણ એક વદન નિહાળેજી,
ક્ષણ એક અધર સુધારસ પાયે, ક્ષણ એક અંતર ટાળે. ચિંતન. ૬૨
એકની ચોલી ચરણા તાંણે, એકને આંખ મિચાવે જી;
તતક્ષણ છમકલડો કરી નાસે, તતક્ષણ આવી મનાવે. ચિંતન ૬૩
એક સખીના પાણી ગ્રહીને, ફુંદડી ભ્રમર ભમાવે જી;
પીન પયોધર ઉરસું ભીડી, તનના તાપ સમાવે. ચિંતન. ૬૪
ફૂલ્યાં ફૂલ્યાં કમળ ઉછાળે, કંદુક માર ચલાવેજી;
પીતાંબર લઇ માથે મૂકે, નાના નાચ નચાવે. ચિંતન. ૬૫
ક્ષણ એક કુંજ મુની થઈ બેસે, સાથ સકલને ખિજાવેજી;
પાછલથી ઉર અંતર ભીડી, ચુંબન કરી રિઝાવે. ચિંતન. ૬૬
ક્ષણ એક લંબ કદંબ ચઢીને, શાખા ડાળ ઝુલાવેજી;

ક્ષણ એક બીજી ડાળ ગૃહીને, વનચર સકલ ખિજાવે. ચિંતન. ૬૭
ક્ષણ એક ધાઇ પાછલથી આવે, ક્ષણ એક આંખ મિચાવેજી;
ક્ષણ એક મધ્ય સભામાં આવી, શ્રીહસ્ત કંઠ ધરાવે. ચિંતન. ૬૮
સપ્તસુરન ધુની મુરલી વજાડે, અધર સુધારસ પાયે જી;
મધુર રાગ કેદારો આલાપે, નિજ્જન સર્વ વશ થાયે. ચિંતન. ૬૯
તાન બંધાન વિવિધ રસ સીંચે, સુખનાં તરંગ ચલાવેજી;
મોહ્યા નિજ્જન પ્રીતમ ઉપર, રસના ઓઘ ઠલાવે. ચિંતન. ૭૦
મોહ્યા પંખી મૈાન થઇ બેઠાં, તરૂ મધુધારા વરખેજી;
ઝરે પાષાણ જલ સ્થિર થાયે, મૃગગણ એકટક નિરખે. ચિંતન. ૭૧
રાસ રચ્યો રસકેલિ મનોહર, તાનમાન બંધાન જી;
તાંડવ તાન ઉરપ લેઇ નાચે, બિચબિચ મધુરે ગાન. ચિંતન. ૭૨
નવ નવ રાગ રંગ રસ જામે, નૂપુર કિંકણી વાજે જી;
તાતાથેઇ થેઇ થેઇયા નાચે, રસ સંગીતે સાજે. ચિંતન. ૭૩
કુંડલ લોલ નયનના ચાળા, બંધ કંચુકી ટૂટેજી;
સિથિલિત હાર ચીરમણિમાલા, કુસુમહાર કચ છૂટે. ચિંતન. ૭૪
આલિંગન ચુંબન રાસક્રીડા, રાસ વિલાસે થાયેજી;
કુચ કઠોર શ્રીહસ્તે ભીડીને અધર સુધારસ પાયે. ચિંતન. ૭૫
કુંજ નિકુંજ સેજ સમારી, કુસુમ પ્રવાલ સુધારે જી;
સ્થલ સુંદર સંજોગ કરીને, રાધા સંગ પધારે. ચિંતન. ૭૬
રતિરસ દાન કરણ મનમોહન, કુસુમ સેજપર રાજે જી;
પટઋતુ સુખદ સમીયે સેવે, પવન ત્રિવિધ સુખ સાજે. ચિંતન ૭૭
છોડે બંધ વસન બહુ ટાલે, રતિરસ આતુર થાયે જી;
ગાઢાલિંગને અંગો અંગભીડિને, અધર સુધારસ પાયે. ચિંતન. ૭૮
તરલિત અંગ રંગરસ વસથી, નૂપુર કિંકિણી વાજે જી;
ઉરજ ઘાત નખપાત રદનકર, રતિરસ કેલિ બિરાજે. ચિંતન. ૭૯
વિપરિત ભાંતિ વિવિધરસ ક્રીડા, કુંજરંધ્ર સખિ પેખેજી;
નિરખિ નિરખિ મુખ અતિરસ પામે, જન્મ સફલ કરિ લેખે. ચિંતન. ૮૦
પદરજ વંદે સુંદર દાસી, ચરણ હૃદામાં ધારેજી;
કૃચ કઠોરસુ ભીડે નારી, હૃદય તાપ નિવારે. ચિંતન. ૮૧
મંજન ચરણ કરે નિજદાસી, સુંદર પાન ખવાડે જી;
અરસપરસ ખાયે ખવરાવે ચરવિત સખિ મુખ ધારે. ચિંતન. ૮૨

અરસપરસ શૃંગાર કરાવે, ભૂષણ વસન સમારે જી;
રતીસમેં જાણી સુંદર વહાલો, યમુનાજલ પાઉં ધારે. ચિંતન. ૮૩
નવલકિશોર નવલ વ્રજનારી, જલક્રિડારસ રીઝે જી.
માંહેંમાંહેં પ્રેમ મગનસું, છાંટે રંગરસ ભીજે. ચિંતન. ૮૪
એક સીંચે એક સેન બતાવે, એક તે પ્રેમ નિહાળે જી;
ટૂટે બંધ વછૂટે સાડી, લીલા અંબુ ઉછાળે. ચિંતન. ૮૫
છૂટે કેસ વસન જલધારા, ધાઇ ધાઇ અંગ લપટાવે જી;
રસવશ થઇ અંગોઅંગ ભીડી, અધર સુધારસ પાવે. ચિંતન. ૮૬
ટૂટે હાર ચીર બંધ છૂટે, ચોલી બંધ નીવારે જી;
અંગોઅંગ અમિત રસ ભીનેં, શ્યામા શ્યામ બિહારી. ચિંતન. ૮૭
ફૂલી નિકુંજ સમીપેં પધાર્યા, ફરી શૃંગાર કરાવે જી;
વસન આભૂષણ કુંકુમ ઉરસૂં, માથે કુસુમ ભરાવે. ચિંતન. ૮૮
શ્યામા શ્યામ શૃંગાર કરીને, ચંદન ચિત્ર બનાવે જી;
મુખ તાંબૂલ મધુર રસ ભીના, યુવતિ યૂથ સંગ ભાવેં. ચિંતન. ૮૯
એકતો નયન માધુરી નિરખે, એકતો વદન નિહાલે જી;
એકતો અધરસુધારસ ચાખે, ચાખી ઉરછબિ સાલે. ચિંતન. ૯૦
નવ તરૂણી જોબન મદમાતી, ચંચલ નયન વિશાલે જી;
વલ્લભ વલ્લભીસું પ્રેમ જણાવે, કંઠ બાંહેલડી ઘાલે. ચિંતન. ૯૧
મંદ મરાલચાલ ચાલે મોહન, ગજ ગતિ ચાલે ગોપી જી;
કરિણીયૂથ મહામત હાથી, નંદકુંવર સંગ ગોપી. ચિંતન. ૯૨
લલિત ત્રિભંગી નવ નવરંગી, રસિક શિરોમણિ રાધા જી;
સંગ નિકુંજ સમીપેં પધાર્યા, વાધ્યો રંગ અગાધા. ચિંતન. ૯૩
સખી એક છાક લઇ આવી, બહુવિધ મેવા લાવી જી;
નાનાવિધ પકવાન મીઠાઇ, શ્રીહરિનેં મન ભાવી. ચિંતન. ૯૪
આરોગે પ્રભુ અતિશે પ્રીતે, વ્રજનારીનેં સંગેજી;
એક એકને ખાય ખવરાવે, ક્રીડા ઉદિત અનંગે. ચિંતન. ૯૫
લીલા લલિત મન ગાઇ વિચારે, અંતર અનુભવ કરિયે જી;
પ્રથમ શ્રીવલ્લભ ચરણ રેણુની, આશા મનમાં ધરિયે. ચિંતન. ૯૬
કામ ક્રોધ મોહ મદ મચ્છર, લોભ લાલસા તજિયે જી;
સમાધિ ભાષા નિત્ય વિચારી, શ્રીવલ્લભ પદ ભજિયે. ચિંતન. ૯૭
સેવા સ્મરણ કથા વાર્તા, વૈષ્ણવજનસું પ્રીતે જી;

નિત્ય ગોષ્ટિ વૈષ્ણવસું વહાલી, પ્રેમરંગની રીતેં. ચિંતન. ૯૮
સ્તુતિ નિંદા બે ત્યાગ કરીને, અસત્ય સંગ નિવારો જી;
હરખ શોક ટાલો મનમાંથી, ચરણ કમલ ચીત્ત ધારો. ચિંતન. ૯૯
વિષયવાસના મૂલ ન કરિયે, સંગ અનોખો ટાળો જી;
રાગ દ્વેશ મનમાં નવ ધરિયે, શ્રીહરિ નિત્ય નિહાળો. ચિંતન. ૧૦૦
જુઠું કટુક વચન નહિ બોલો, સુખ દુઃખ સમકરિ રાખો જી;
કપટ કલેશ મૂર્ખતાવાણી, માનઅપમાન સહુ સાંખો. ચિંતન. ૧૦૧
શ્રીવલ્લભપદ કમલ વિચારો, આજ્ઞા રંચક ન ટાળો જી;
મારગ રીતે તત્પર રહીને વચન પ્રભુજીના પાળો. ચિંતન. ૧૦૨
સત્ય વચન મુખ માધુરી વાણી, પ્રેમ નિરંતર રાખો જી;
સીતલ ભાવ સંતોષે રહેવું, કઠિણ વચન નવ ભાખો. ચિંતન. ૧૦૩
વિવેક વિચારે દીનતા રાખો, ધીરજ કરિ દુઃખ સહેવું જી;
વ્યાપક સર્વે કૃષ્ણ વિચારો, સાક્ષીવત્ થઈ રહેવું. ચિંતન. ૧૦૪
પુષ્ટિ પ્રકારે સેવા કરિએ, ભજન ભાવસું કીજે જી;
વૈષ્ણવજનસું પ્રીત ઘણેરી, કૃષ્ણ કથા રસ પીજે. ચિંતન. ૧૦૫
નખ સિખ રૂપ વિચારે ગાવે, અનુદિન ચીંતવન કરિયે જી;
વિગત રાગ સંસાર ભૂલાવે, લીલામાં ચીત્ત ધરીયે. ચિંતન. ૧૦૬
અષ્ટોત્તરશત પદ તે મણિકા, નિશદિન મુખશું ફેરો જી;
રાધા મોહન ગોપી સંગે, ક્રીડા અનુદિન હેરો. ચિંતન. ૧૦૭
દાસી સુંદરી જાય બલિહારી, પ્રેમ હરષ સુખ ગાયે જી;
શ્રીવલ્લભપદકમલ કૃપાથી, આનંદ પુલકિત થાયે. ચિંતન. ૧૦૮

ઈતિ શ્રીસુદરવહુજીકૃત ચિંતનનું ધોલ સમાપ્ત.

अथ श्रीवनजात्रा लिख्यते.

શ્રીગોપાલકૃષ્ણાય નમઃ ॥ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ ॥

પ્રથમ શ્રીવલ્લભજીને જાણું રે, શ્રીગુરૂદેવના ચરણે ચીત્ત આણુ રે;
વ્રજભૂમીના ચરિત્ર વખાણું, ચાલો વનજાત્રાના સુખ લઇયેરે. ૧
શ્રીગુસાંઇજીએ કીધો વિચારરે, વનજાત્રા કરવા નિરધારરે;
વ્રજભૂમીની લીલા અપાર. ચાલો. ૨

શ્રીવિઠ્ઠલ પ્રભુ પરમ દયાલરે, સેન આર્તિ કરી તતકાલરે
સાથે લીધા શ્રીવલ્લભલાલ, ચાલો. ૩
સંવત સોલસેંની સાલ રે, ભાદરવા વદિ દ્વાદશી સારરે;
વહાલો ઉતર્યા શ્રીજમુનાજી પાર. ચાલો. ૪
પધાર્યા શ્રીવિઠ્ઠલ નાથરે, ચાલ્યો રસિક વૈષ્ણવનો સાથરે.
સૌને મસ્તક ધરિયા છે હાથ. ચાલો. ૫
ત્યાંથી આવ્યા શ્રીમથુરાજી માંહ્યરે, હાથજોડ કરી છે ત્યાંયેરે;
વિશ્રાંતઘાટ શ્રીયમુનાજી ન્હાયે. ચાલો. ૬
શ્રીવલ્લભ પ્રભુની બેઠક છે ત્યાંયેરે, દર્શન કરીને ત્યાં ભોગ ધરાયેરે;
પછી પરિક્રમા કરવાને જાયે. ચાલો. ૭
ત્યાંથી સત્તધરા માંહે જઇયેરે, બિજા અનેક ધામ સર્વે કહિયેરે;
કૂપ સપ્તસાગર કૃષ્ણ કૂપ લહિયે. ચાલો. ૮
ત્યાંથી મધુવન જઇને રહિયેરે, ત્યાં મહાપ્રભુજીની બેઠક કહિયેરે;
ભોગ ધરિને તાલવન જઇયે. ચાલો ૯
કુમોદ વનના તે દર્શણ કરીયેરે, ગ્વાલમંડલી કરીને છાક ધરીયેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે અનુસરીયે. ચાલો. ૧૦
સાંતનવનમાં સાંતનકુંડ ન્હાયારે, વહાલો વનમાં પધાર્યા પ્રભુ ત્યાંહારે.
પ્રભુ સાત વરસના આવ્યારે, ત્યાંહા સતુવાના ભોગ ધરાવ્યા. ચાલો. ૧૧
વહાલા વનમાં પધાર્યા પ્રભુ આપરે, ત્યાં થયો ગાયસિંધનો મીલાપરે;
કૃષ્ણકુંડ ન્હાઇને ઢાલા છાપ. ચાલો. ૧૨
ત્યાં મહાપ્રભુજીની બેઠકનો છે ધામરે, ત્યાંહાં બોહોલી ગાયના છે ઠામરે;
દર્શણ કરતાં પુર્ણ કરે કામ, ચાલો. ૧૩
ત્યાંથી જીકન ગામમાં જૈયેરે, શ્રીબલદેવજીના દર્શણ પૈયેરે;
રેણુકુંડ બલભદ્ર કુંડ ન્હૈયે. ચાલો. ૧૪
શ્રીકુંડ ન્હાઇને પાવન થઇયેરે, રાધાકૃષ્ણ કુંડે જઇ ન્હાઇરે;
શ્રીવલ્લભ વિઠ્ઠલની બેઠક ચિત્ત લઇયે. ચાલો. ૧૫
રાજ કદમ મુગટ દર્શન કરિયારે, ચવર કૃષ્ણવડ જોઇ મન હરિયારે;
ત્યાંહાં કૃષ્ણકૂપે જલ ભરિયા. ચાલો. ૧૬
ત્યાંહાં પાંચ પાંડવના છે ઝાડરે, છઠ્ઠો વૃક્ષ નારાયણ અવતારરે;
ત્યાં શ્રીઠાકુરજીના દર્શન થાય. ચાલો. ૧૭
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક ચિત્ત ધરિયેરે, ત્યાંહાં ભોગ ધરિને અનુસરીયેરે;
ત્યાંથી શ્રીજીના દર્શન કરિયે. ચાલો ૧૮

નારદકુંડ કુસ મોખર વંનરે, ત્યાં છે રત્ન સિંઘાસન ધન્યરે;
ત્યાં ઓધવજી થયા પ્રસન્ન. ચાલો. ૧૯
ત્યાંથી માનસી ગંગા જઈ ન્હાઇયેરે, મોટો ચક્ર તિરથ ત્યાં કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે જઇયે. ચાલો. ૨૦
ત્યાંહાં બ્રહ્મકુંડના સ્નાનરે, દાણ ઘાટે લિધા પ્રભુ દાણરે;
વ્રજ જુવતીનાં રાખ્યાં માન. ચાલો. ૨૧
ત્યાંથી ચાર કુંડ તે કહિયેરે, રણમોચન પાપમોચન ન્હાઇયેરે;
ધર્મરોચન ગૌરોચન જઇયે. ચાલો. ૨૨
લીધી જમુનાવતાની વાટરે, ત્યાંહાં શ્રીજમુનાજીનો ઘાટરે;
અડીંગમાં દાણ લઇને ફોડયા માટ. ચાલો. ૨૩
ત્યાંથી ગામ પરાસોલી જઇયેરે, ચંદ્રકૂપને વડ ત્યાં કહિયેરે;
ત્યાંહા ચંદસરોવર ન્હાઇયે. ચાલો. ૨૪
ત્યાંહાં બ્રહ્મરજની કરિને રાસરે, વ્રજભકતની પૂરી આશરે;
ષટ માસની કીધી રાત. ચાલો. ૨૫
ત્યાં બેઠક શ્રીવલ્લભ વિકુલવરનીરે, ત્યાંહાં સામગ્રી ભોગ ધરીનેરે;
ત્યાંહાં સેવા કરો પુલઘરની. ચાલો. ૨૬
શંકર્ષણ ગંધર્વકુંડ ન્હાઇયેરે, શ્રીબલદેવજીના દરર્શને જઇયેરે;
આનોરમાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક કહિયે. ચાલો. ૨૭
ત્યાંથી ચાલી ગોવિંદકુંડ ન્હાયેરે,
ત્યાં તો જન્મ તણા દુઃખ જાયે. ચાલો. ૨૮
શ્રીજીના હસ્તાક્ષરના છે ચીન્હરે, ત્યાં મુગટ ટોપીના દર્શનરે;
ત્યાંહા ચતુરા નાગાના છે વન. ચાલો. ૨૯
અપછરા કુંડ થઈ શ્યામ ઢાક જાયરે, ત્યાંહાં શ્રીજી ચરાવે છે ગાયરે;
ત્યાં સુંગંધી શિલા કહેવાય. ચાલો. ૩૦
સિંઘાસન ગઢિયા મનભાવેરે, ત્યાંહાં પાઘનાપેંચ કહાવેરે;
પ્રભુ નૌકા કરી રમ્યા તે સુહાવે. ચાલો. ૩૧
સુરભી ગાયતણા ખુરની રેખોરે, ઐરાવત હાથીના પગ ત્યાં નિરખોરે;
શ્રીજીના ચરણ ચીન્હ જોઈ હરખો. ચાલો. ૩૨
સિંદુરી સિલાએ સિંદુર થાયેરે, શ્રીપ્રીયાજીની માંગ ભરાયરે;
ત્યાં કાજલી વાજણી સિલા કેહેવાયે. ચાલો. ૩૩
પુછરી થઇને સુરભીકુંડ ન્હાઇયેરે, ત્યાંહાં રામદાસજીની ગુફા કહીયેરે;
ગોવિંદસ્વામિ કદમ ખંડી જઇયે. ચાલો. ૩૪

શ્રીગોવર્દ્ધન પુજા કરવાનો ઠામરે, શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખધામરે;
ત્યાં ગોપાલપુર છે ગામ. ચાલો. ૩૫
ત્યાં છે સાત મંદીર તે કહિયેરે, શ્રીગુસાંઇજીની બેઠકે જૈયેરે;
એતો નયણે નિરખી સુખ પૈયે. ચાલો. ૩૬
શ્રીગિરિરાજની પૂજા કરવીરે, ત્યાંહાં સામગ્રી ભોગ ધરવીરે;
સુંદર સિલા જોઇને અનુસરવી. ચાલો. ૩૭
દંડવતી સિલાએ દંડ કીજેરે, ત્યાંહાં રૂદ્રકુંડ જોઈ લીજેરે;
ઢાંક ચોગાનમાં ચિત્ત દીજે. ચાલો. ૩૮
ત્યાંથી જન અજનવૃક્ષ જઇયેરે, ત્યાંહાં વ્રજભક્તે પુછયું તે કહિયેરે;
ત્યાંથી પ્રભુજી પધારયા તે સુખ લઇયે. ચાલો. ૩૯
ગુલાલ કુંડમાં ગુલાલ બહુ વરષેરે, તે જોઇ જોઈ મનડાં હરષેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખ દર્શે. ચાલો. ૪૦
ત્યાંહાં વિલછુ કહિયે શુભ નામરે, કદમ ખંડી ગાંઠોલી છે ગામરે;
એ શ્રીગોવર્દ્ધનના સર્વે છે નામ. ચાલો. ૪૧
પરમંદરા કૃષ્ણકુંડ ધામરે, તે શ્રીદામા સખાના છે ગામરે;
ત્યાં પ્રભુ છાક આરોગ્યા પૂરી હામ. ચાલો. ૪૨
બદ્રી કુંડ આદી બદ્રી ધામરે, બદ્રીનારાયણ લીલાનો છે ઠામરે;
અલક ગંગા નદીનું છે નામ. ચાલો. ૪૩
નવનિતના પર્વત છે રસખાણોરે, ઇંદ્રોલીમા ગાય ચરાવી ઇંદ્રજાણોરે;
ઇંદ્રકુંડ કૂપ ત્યાં વખાણો. ચાલો. ૪૪
કામ વનની પરીક્રમા કહિયેરે, ત્યાંહાં વિમલ કુંડમાં ન્હાઇયેરે;
લુકલુક આંખ મિચામણ જઇયે. ચાલો. ૪૫
ચરણ પહાડી ચરણ પ્રભુ ધરિયારે, વ્રજભકતને ચકિત કરિયારે;
છાક આરોગ્યા હરખ મન ધરિયા ચાલો. ૪૬
નંદબટમાં પ્રભુજી બેઠારે, સુરભી કુંડમાં ન્હાવા પેઠારે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે જઈ ભેટયા ચાલો. ૪૭
ત્યાંહાં જિસની સિલાપર આવ્યોરે, વ્યોમાસુર ગુફા ત્યાં જાવારે;
દૈત્ય મારીને ગૈગોપ લાવ્યા. ચાલો. ૪૮
ભોજન થાલીએ ભોજન કીધાંરે, સખા મંડલીમાં બહુ સુખ દીધાંરે;
માનસી કુંડમાં આચ્મન લીધાં. ચાલો. ૪૯
હવે ગામ કહિયે કનવારારે, ત્યાં પ્રભુ આરોગ્યા કુંડ બારારે;
વ્રજભક્તના કારજ સારયા. ચાલો. ૫૦

કદમ ખંડી સુનેરાની સારીરે, ત્યાંહાં રાસ રમ્યા ગિરિધારીરે;
ત્યાં શ્રીમાહાપ્રભુજીની બેઠક સુખકારી. ચાલો. ૫૧
ચિત્રવિચિત્ર સિલા શુભ ઠામરે, ત્યાં શ્રીબલદેવજીનો ઉંચો ધામરે;
ત્યાંહાં રાસ રમ્યા બલરામ. ચાલો. ૫૨
ત્યાંહાં દેહકુંડના સ્નાનરે, ત્યાંહાં સુવર્ણના કરો દાનરે;
દ્વિજજનનાં કરયાં સન્માન. ચાલો ૫૩
હવે ત્યાંથી જૈયે બરસાનેરે, કરો ભોનોખરના સ્નાનરે,
ત્યાંહાં રાજ કરે વૃષભાન. ચાલો. ૫૪
ત્યાં શ્રીરાધાજી રૂપ નિધાનરે, તેઉની અષ્ટ સખી છે સુજાણરે;
તે તો બહુ વિધિના કરે ગાંન. ચાલો ૫૫
ત્યાંથી નોવારી ચોવારી જઇયેરે, ત્યાં રત્નકુંડ દોહોલીકુંડ કહીયેરે,
વલી મોહનીકુંડ ત્યાં લહિયે. ચાલો. ૫૬
માનગઢમાં તે માન જણાવ્યારે, દાણ ઘાટમાં તે દાણ ચુકાવ્યારે,
દધીને સાટે નૃત્ય કરાવ્યા. ચાલો ૫૭
ગેહેબર વન સાંકરીષોર આવ્યારે, ત્યાંથી પ્રભુજી વનમાં સદ્ધાવ્યારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક મન ભાવ્યાં. ચાલો. ૫૮
વિલાસગઢમાં વિલાસ રાસ કરિયારે, મોરકુટિમાં મોર રૂપ ધરિયારે;
નૃત્ય કરી શ્રીરાધાજીના મન હરિયા ચાલો. ૫૯
ત્યાંથી પીરિપોપર ત્યાં ચાલોરે, જઇને સંકેત વનને નિહાલોરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં મ્હાલો. ચાલો. ૬૦
ત્યાંથી સંકેતવનમાં પધારયારે, પ્રેમ સરોવર પ્રેમ વધાર્યારે;
વજભક્તના કારજ સારયા. ચાલો. ૬૧
ત્યાં શ્રીગુસાંઇજીની બેઠક છાજેરે, શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક ત્યાં રાજેરે;
કૃષ્ણકુંડ કદમ ખંડીમાં ગાજે. ચાલો. ૬૨
ત્યાં શ્રીચંદ્રાવલીની કુંજરે, ત્યાંહાં ચંદ્રાવલી છે કુંડરે;
શ્રીગુસાંઇજીની બેઠક છે રસપુંજ. ચાલો. ૬૩
લલીતા બીશાખાના કુંડ જોઇયેરે, તેઉના કુંજ જોઇને મન મોહીયેરે;
પૂર્ણમાસી લીલા સુખ સોહિયે. ચાલો. ૬૪
ત્યાં શ્રીજસોદાજીને મંદિરે જાવુંરે, ત્યાંહાં પ્રભુજીને જોઈ આવુંરે;
ત્યાં ચરાવ્યાં વાછડાંને ગાઉં. ચાલો. ૬૫
ત્યાં મધુસુદન કુંડની વાટરે, ત્યાંહાં મહિ વલોવ્યાના છે માટરે;
ત્યાં છે ચરણ પહાડીનો ઘાટ ચાલો. ૬૬

ત્યાંથી પાન સરોવર આવ્યારે, ત્યાં ગાય વાછડાને જલ પિવરાવ્યારે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં સિધાવ્યા. ચાલો. ૬૭
છોંકર કદમ વૃક્ષ સ્થલે લીલારે, ત્હાં ગાય વાછડા બાંધવાના ખીલારે;
જઇને મોતી કુંડમાં ઝીલ્યા. ચાલો. ૬૮
ગાયોને મોતીની માલા પેહેરાવીરે, તે તો પ્રભુજીને મન ભાવીરે;
ત્યાંથી ઢેર કદમ પર આવ્યા. ચાલો. ૬૯
વિલાસવટની લીલા સુખકારીરે, વેણી ગુંથી શ્રીકુંજવિહારીરે;
ત્યાં કુંડલવનની છબી ભારી. ચાલો. ૭૦
ત્યાં શ્રીનંદ જસોદાજી નિરખેારે, બલી રામકૃષ્ણ નેહ હરખેારે;
નંદ ગામની લીલા પરખેા. ચાલો. ૭૧
આગલ આવ્યુ કરેલા ગામરે, તે તો ઉપવન કહિયે નામરે;
ત્યાંહાં કૃષ્ણકુંડ છે ધામ. ચાલો. ૭૨
ત્યાં કરી રાસ લીલા નિર્ધારરે, ત્યાં છે કદમખંડી બહુ ભારીરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક પરવારી. ચાલો. ૭૩
ત્યાંથી આંજન ગામમાં રહિયેરે, આંજન ખરમાં જઈ નાહીયેરે;
આંજનકુંડ વિહાર સુખ લઈયે. ચાલો. ૭૪
તેની પાસે પિસાયેા ગામરે, ત્યાં જલ આરોગ્યા પુરણ કામરે;
ગોપીજને કર્યેા વિશ્રામ. ચાલો. ૭૫
આગલ કહીયે ખિદરવન ગામરે, ત્યાં ગાયેા ખદેડી સુંદર શ્યામરે;
ત્યાંહાં માર્યેા બગાસુર ઠામ. ચાલો. ૭૬
ત્યાંથી પરાસેાલી કુંજમાં જઇયેરે, કેાકીલાવન કૃષ્ણકુંડ કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકમાં રહિયે. ચાલો. ૭૭
ત્યાંથી ચાલી કેાટવન જઇયેરે, તેની પાસે જાવક વન કહિયેરે;
આગલ જાવક બટ જોઈ લહિયે. ચાલો. ૭૮
કેાકિલા કુંડના જલ હલ્યારે, ત્યાં કમલ કમેાંદની પુલ્યારે;
ત્યાં અનેક ભ્રમર રસ ભૂલ્યા. ચાલો. ૭૯
છેાટી મેાટી ચવન છે સારીરે, આગલ જઈ જુવેા ચરણ પહાડીરે;
તેને ગેાવર્દ્ધન કર પ્રભુ ધારી. ચાલો. ૮૦
ચરણ કુંડ ચરણ ગંગાજી જુવેારે, ત્યાંહાં પ્રભુ પેાતે મહી વલેાવ્યારે;
ત્યાંહાં માંખણ કાઢીને આરોગ્યા. ચાલો. ૮૧
દધી ગામને દધીકુંડ કહીયેરે, જઇને શીતલકુંડમાં ન્હાઇયેરે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક દરસેંયે. ચાલો. ૮૨

ત્યાંથી કોટવન માંહે આવ્યારે, સૂરજ કુંડ જોઇને મન ભાવ્યારે;
ત્યાં જસોદાજીને રાસ દેખાવ્યા. ચાલો. ૮૩
શેષશાઇમાં ક્ષીર સાગર ભરિયારે, ત્યાંહાં શેષજીની સજ્યા કરિયારે;
લક્ષ્મીનારાયણના રૂપ ધરિયા. ચાલો. ૮૪
પ્રભુજી બલભદ્ર સાથે આવ્યારે, શ્રીજમુનાજીમાં ન્હાઇ આવ્યારે;
બત્રીસવાર શ્રીજમુનાજી ન્હાયા. ચાલો. ૮૫
ત્યાંથી લાલબાગમાં સિધાવ્યારે, ત્યાં વ્રજભક્તેં સિંગાર કરાવ્યારે;
લાલ વસ્ત્ર ભુષણ પેહેરાવ્યા. ચાલો. ૮૬
ત્યાંથી ચીરઘાટ માંહે આવ્યારે, ત્યાં વ્રજભક્તેં સેહેરા ધરાવ્યારે;
ખેલન વનમાં ખેલ કરાવ્યા. ચાલો. ૮૭
ખેલ કરીને આર્તિ કરાવ્યારે, ત્યાંથી રામઘાટપર આવ્યારે;
શ્રીબલદેવજીપેં રાસ રચાવ્યા. ચાલો. ૮૮
રાસ મૂકી હલમૂસલ લાવ્યારે, શ્રીજમુનાજી વાંકાં ચલાવ્યારે;
ત્યાંહાં ઉલટા નીર વહાવ્યા. ચાલો. ૮૯
ભ્રષણ વન નિવારણ વન આવ્યારે, ગુંજવનને અક્ષયવડ જોવારે;
ત્યાંહાં ગોપીભટમાં ન્હાવા. ચાલો. ૯૦
તપોવનમાં ત્રેહ બહુ ધરિયારે, આંસુ નેત્રમાં નીરજ ભરિયારે;
તત્કાલ નિવારણ કરિયા. ચાલો. ૯૧
ગોપી ઘાટે સ્નાનજ કરિયારે, ચીર ઘાટે ચીર પ્રભુ હરિયારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકપર વરિયા. ચાલો. ૯૨
નંદઘાટથી વછવન લીલારે, ત્યાંહાં રાસ રમણ પ્રભુ ખેલ્યારે;
શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક રંગ રેલ્યા. ચાલો. ૯૩
ત્યાંથી શ્રીવૃંદાવન જઇયેરે, ત્યાંહાં કાલી મર્દન કહીયેરે;
કદમ વૃક્ષ કાલીઘાટ લહિયે. ચાલો ૯૪
સેવાકુંજ સિંગારભટ આવ્યારે, ત્યાં શ્યામવેદ મુરલીમાં પ્રભુ ગાયારે;
વાસ વૃક્ષરૂચી સુખ પાયા. ચાલો. ૯૫
ત્યાંથી કેસીઘાટ પર જઇયેરે, ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજી બિરાજ્યા તે કહિયેરે;
ત્યાં શ્રીભાગવતના સુખ લઇયે. ચાલો. ૯૬
આગલ ધિર સમિર ઘાટ જાવારે, ત્યાંથી બનસીભટમાં આવ્યારે;
જોઈ રાસલીલા મન ભાવ્યા. ચાલો. ૯૭
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠક સુખદાઇરે, શ્રીવિઠ્ઠલની બેઠક મન ભાઇરે;
ત્યાં નિત્ય વિહાર સુહાઇ. ચાલો. ૯૮

વાચા . મળ... ...રે,૯
વ્રજભક્તના સુખા ...ત આણે.
ભદ્રવનમાં બહુ સુખ દીધારે, ગઉ
દાવાનલના પાન ત્યાં કીધાં.
માનસરોવરે માન મનાવ્યારે, ત્ય
ત્યાં શ્રીમહાપ્રભુજીની બેઠકે આ૦
ત્યાંથી ગામ પીપરોલી આવ્યારે
આગેક સીલાયે ભોગ ધરાવ્યા.
ત્યાંથી લોહવન કૃષ્ણકુંડ આવ્ય
કૃષ્ણકૂપના જલે નવ્હરાવ્યા.
ત્યાંથી ગોપાલપુરમાં જઇયેરે, ...
શ્રીલાડિલીજીના દર્શન પૈયે.
નંદીવંદી દેવી છે સારીરે, શ્રી
કરે ગોપોની રખવારી.
ત્યાંથી શ્રીબલદેવજી જઇયેરે
ત્યાં મનવાંછિત ફલ પઇયે.
ત્યાંથી હથોરા ગામ સુખ
વ્રજવાર્તાની ચરચા ...
ચિન્તાહરણ ઘાટ ...
જમુના નીર વહે
બ્રહ્માંડ ઘાટની
તે જાણ્યુ ...
મહાવન
નંદકૂપ
ત્યાં

ચાલો. ૧૧૮

સાને મંદીરના સુખ લઇયેરે;

ચાલો. ૧૧૯

પારે, નંદમહોછવ જોઈમન ખુલ્યારે;

ચાલો. ૧૨૦

હાપ્રભુજીની બેઠક રાજેરે;

ચાલો. ૧૨૧

યાં શ્રીજમુનાજીમાં ન્હાઇએરે;

ચાલો. ૧૨૨

આનંદ ઉરમાં ભરિયારે;

ચાલો. ૧૨૩

જાત્રાનું ફલ તેને થાયેરે;

ચાલો. ૧૨૪

જીના ગુણ નિત્ય કહિયેરે;

ચાલો. ૧૨૫

ચરણકમલની પાસરે;

ખલઇયેરે; ચાલો.૧૨૬

સંપૂર્ણ.

. ...ાદ રાખવ . આવે છે તેમ કંઇ
.ચા ...ચાના ' રેલ નથી આવવાની ' આકાશ તૂટી નથી પડવાનું (હસાહસ) બૈરાંઓની
. લેજો. આપણે લડાઈ ઘાલી વીભાગ પાડવા નથી.

રા૦ બા૦ મોતીલાલ ચુનીલાલનું ભાષણ.

" આ વીષે જે બોલવામાં આવ્યું છે તેમાનું કેટલુંક ન બોલાયું હોત તો ઠીક થાત, ઉપરથી જોતાં વીષય નજીવો લાગે છે. અંદરથી મહત્વનો લાગે છે, રહેજ ઉંડા ઉતરવાનું કામ ન્યાત સમસ્તની વાત છે. તેમાં અંગત અભીપ્રાયો જોવાના નથી, દી. બા. કહે છે, તેમ ણે પરદેશગમન કરનારની સાથે જમીયે છીયે. અને તેમની પંકતીમાં બેસીએ છીએ. ત્યારે આ દશાભાઇઓને સાથે બેસાડી જમાડવામાં હરકત લાગતી નથી, તેથી આપણે હીંદુ મટી ના નથી, આપણું સ્વર્ગ દુર ચાલી નહિ જાય, (હસાહસ) આ સવાલપરની છીટ દુર કરો, . બોદું ગંભીર રૂપ નહિ આપો. તે પર મતભેદ પાડવા ના જોઇએ. હાલ બે તડ તો છે. હવે ારે લડાઇ ઘાલવા જેવું નથી. પુરષોમાં તેઓ એકઠા બેસે છે. કેટલેક ઠેકાણે છુપા અને કે- લેક ઠેકાણે ખુલા, બીજે નહિ થતુ હોય પણ હમારા ભરૂચમાં તો તેમ થાય છે, હવે ન્યાત જમાડ- ારને ત્યાં દશાઓને એકઠા બેસાડવા નક્કી કરવામાં આવે તો મરદને તો વાંધો છેજ નહિ. પણ સ્ત્રીઓ શું કહેશે તે પુછ્યું ? તેઓ દશા સ્ત્રીઓને સાથે બેસાડશે ? ગઇ સાલ ... ...ો સવાલ પાંચમાંમાં દશા જોડે એકત્ર થવાને દરેક પંચને વીચાર કરવા સુચવ્યું આ સ્થળે તે હરાવ વાંચ્યુ હતું. " હીંદુસ્થાનમાં બીજે સ્થળે ક્ષત્રીઓ છે, તેમની જોડે ા દશા જોડે એકત્ર કરવાનો વિચાર કરવા માટે તેમને વિષે ભરોસા લાયક અને પુર્- વવાની સરવે પંચોને આ કોન્ફરન્સની બલામણ છે " આ હકીગત તમે મેળ ાંતર અને ચર્ચા શેની કરો છો ? તેઓ દુઃખી છે, અને દુઃખી ભાઇઓના દુઃખ દુ ાં તેમને વધારે દુઃખી કાં કરો છો ? દશા કેળવાયલા નથી. એમ આપણે કબુલ કરીશું. આપણી ોઓ માનનાર નથી. ત્યારે બહેતર એ છે જે પહેલાં બન્નેને કેળવો. દશા ભાઇઓમાંના કોઇકને મ્હોટી યી પરીક્ષા પાસ થવાદો અને સ્ત્રીઓના મન ઉદાર અને મ્હોટા થવાદો અને આપણે અમુક ાગળ વધવાના શા કારણથી જુદા પડયા તેનો આધાર મલતો નથી મેળવ- ન કરવો વ્યર્થ છે. ગઇ ગુજરી ભુલી જવા પ્રયત્ન કેમ ન કરવો.

ધોબા કાદવ શુ કામ કાઢો છો ? દયાનુ કામ કરવાનું હોય છે તે પણ આપણા મો છે અને દુઃખી છે તેમનું દુઃખ દુર કરવા આપણને વીનંતી કરવામાં આવે છે, ક્ષત્રી ા માટે જાણીતા છે, જે એમ ડર રાખે છે. કે પંકતી આપી તો પછીથી કન્યા આપશે લ કરે છે, પુરોહીતના બૈરા આપણા બૈરાઓ સાથ બેશી નથી ખાતા પણ તે ! સાથે નથી બેસતા ? તો શુ આપણે પુરોહીતને કન્યા દીધી ? હજુ એ પન્યો છે ? સ્ત્રીઓ હજુ વધારે ચુસ્ત છે તેઓ સુધરશે અને તેઓ પાડવામાં હરકત નહિ આણે પણ નકામા પહેલેથી કાગનો વાધ

ઠરાવ ૮.

આપણી જ્ઞાતીના કેટલાક ગ્રહસ્થોએ અલ્પ ક્ષત્રી ત્રીમાસીક પત્ર કહાડવામાં જે ઉ... બતલાવ્યો છે તે સારૂ આ કોન્ફરન્સ તેઓને ધન્યવાદ આપે છે અને ભવીષ્યમાં એ પત્ર જ્ઞા જનોને ઉપયોગી થઇ પડે તે સારૂ તેના પ્રવર્તકોને બનતી મદદ કરવા પ્રત્યેક જ્ઞાતી જન બલામણ કરે છે,

આ ઠરાવ પ્રમુખ તરફથી મુકવામાં આવ્યો હતો અને સર્વાનુમતે પસાર કરવા આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૯.

જુદે જુદે સ્થળે આપણી જ્ઞાતના જુદા જુદા રીવાજો ચાલે છે, તેને બદલે બધે સ્થળે એ સરખા રીવાજો ચાલતા થાય એવા પગલાં લેવાની આ કોનફરન્સ ભલામણ કરે છે. આ ઠરાવ પ્રમુખ તરફથી મુકવામાં આવ્યો હતો. અને સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ઠરાવ ૧૦.

તી અંદરના સર્વ જાતના કજીઆઓનો નીકાલ બનતા સુધી જ્ઞાતની લવાદીથી કરવો. ા ભાઇઓને આગ્રહ પુર્વક આ કોન્ફરન્સ ભલામણ કરે છે.

. અંબાશંકર હરપ્રસાદે આ ઠરાવ રજુ કરતી વખતે લવાદથી થતા ફાયદા વર્ણવ્યા હતા, કમીશન, ભથ્થુ, સ્ટેમ્પ. વકીલ વી. વી. ખરચ થાય છે, તે બધું બંધ થઇ જશે. નું ધ્યાન દોર્યું હતું. વાદી પ્રતીવાદીને અનુકુળ આવે એવી લવાદ નીમવાની તેમને ચના કરી હતી.

રા. ગ. મગનલાલ કુર્ણારામે તેમને ટેકો આપતી વખતે જણાવ્યું કે આપણે સરકાર દરબાર જવાનું ઘણું ખર્ચ થાય છે, અને ઘણા ફેરા ખાવા પડે છે હેરાન થવાય છે, કેટલાકની ખુશામત પડે છે. અને કેટલીક વખત આપણી તકરાર એટલી વધી જાય છે કે પેઢી દર પેઢી તે ાતી નથી. તેમને પાંચથી ૫૦ કે તેથી વધારે આદમીઓનું એક મંડળ નીમવા સુચવ્યું હતું અને તેમાંથી વાદી પ્રતીવાદી જેને પસંદ કરે તે પાંચ સદ્ગ્રહસ્થો લવાદ તરીકે બેસે ત્યાં Equity જોવાય. જો કંઇ Legal yechnicalities ના જોવાય તો બરા પાનીથી નીવેડો આવી જાય જો વળી પંચમાં વાંધો પડે તો બન્નેની સંમતીથી નીચે પાસે તેમનો નીવેડો કરાવવો જોઇએ. રા. ગીરધરલાલ હરીનાથે તેમને ટેકો ના દેસાઇઓના કજીઆ અને તેથી પડેલા તડો તરફ સર્વેનું ધ્યાન ખેચવલાયે તેને ટેકો આપ્યો હતો. દરખાસ્ત સર્વાનુમતે પસ